

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 28 Ἀπριλίου 1948

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 108

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά Διατάγματα

- N. Δ. 629. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947
N. Δ. «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν
χορηγηθεισῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν πιστώσεων ἢ δανείων
εἰς βιομηχανικὰς ἢ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις». 1
- N. Δ. 630. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947
N. Δ. «περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων προσθέτων φόρων». ... 2
- N. Δ. 631. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947
N. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατά-
ξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων». 3.
- N. Δ. 636. Περὶ κυρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 890) 1941 N.
Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ
ὀργανισμοῦ διατάξεων τῶν Διευθύνσεων Σιδηροδρόμων
τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας». 4

Διατάγματα

- Περὶ ὀργανώσεως Τάγματος Χωροφυλακῆς ἐν Ἀεσέφ. 5
- Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἑταιρικῆς Ὑπη-
ρεσίας τοῦ Δήμου Ἐλευθεροπόλεως. 6
- Περὶ καθορισμοῦ συνδρομῶν τῶν μελῶν τῶν Ἑπαγγελμα-
τικῶν καὶ Βιογενικῶν Ἐπιμελητηρίων. 7
- Περὶ καθηκόντων καὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Γενικοῦ Γραμμα-
τέως Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. 8
- Περὶ διορθώσεως τοῦ ἀπὸ 14.2.1948 B. Δ. ατάγματος
«περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Στρατολογικῆς Νομοθεσίας
κλπ. προβλεπομένων ἀντιστηχωμάτων προστίμων κλπ.». 9

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 629.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθ. Δια-
τάγματος «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ
τῶν χορηγηθεισῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν πιστώσεων ἢ
δανείων εἰς βιομηχανικὰς ἢ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ψήφισμα ΜΓ' τῆς 1 Μαρτίου 1948
τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξου-
σιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν
Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀ-
ναθεωρητικῆς Βουλῆς», τὴν κατὰ τὴν ἀνωδορίαν τῆς 9
9 Ἀπριλίου 1948 ἀρθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐ-

ξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑ-
πουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται, ἐφ' ἧς ἴσχυσε, τὸ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νο-
μοθετικὸν Διάταγμα περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου
ἐπὶ τῶν χορηγηθεισῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν πιστώσεων ἢ δα-
νείων εἰς βιομηχανικὰς ἢ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις», δημα-
σιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 270 τῆς 9 Δεκεμβρίου 1947 φύλ-
λου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτως :

Περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν χορηγη-
θεισῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν πιστώσεων ἢ δανείων εἰς
βιομηχανικὰς ἢ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ὑπὸ στοιχείῳ ΔΣΤ' Ψήφισμα
τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξου-
σιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Διαταγμάτων Νομοθετικοῦ χα-
ρακτῆρος καὶ περιεχομένου» καὶ 2) τὴν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου
1947 πιστοποίησιν τῆς Βουλῆς, δι' ἧς βεβαιούται
τὸ μετὰ τὰς τροποποιήσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν
περιεχόμενον τοῦ κατατεθέντος σχεδίου νόμου «περὶ
ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν χορηγηθεισῶν ὑπὸ
Τραπεζῶν πιστώσεων ἢ δανείων εἰς βιομηχανικὰς ἢ ἐμπορι-
κὰς ἐπιχειρήσεις», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀ-
πεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται εἰδικὸς ἐφ' ἅπαξ φόρος ἐπὶ παντὸς φυσι-
κοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ἀσκούοντος βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορι-
κὴν ἐπιχείρησιν, εἰς ὃ ἐχορηγήθησαν δάνεια ἢ πιστώσεις εἰς
δραχμὰς ὑπὸ Τραπεζῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μὲ-
χρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 χρονικὸν διάστημα.

2. Εἰς τὸν αὐτὸν φόρον ὑπόκεινται καὶ πιστώσεις ἢ δάνεια
εἰς ξένον νόμισμα χορηγηθέντα δυνάμει τοῦ νόμου 4 τῆς 30
Ὀκτωβρίου 1944 ὑπὸ οὐδετέρου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

3. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπίσης φόρον προκειμένου περὶ καπνο-
βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὑπόκεινται καὶ αἱ δυνάμει τῆς
§ 1 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Α. Ν. 207) 1945 χαρηγηθεῖσαι πιστώ-
σεις εἰς ἐνοτήτους ταινίας ὡς καὶ αἱ πιστώσεις εἰς καπνὰ χο-
ρηγηθέντα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μέσω τοῦ Συνεταιρισμοῦ Καπνο-
βιομηχανικῶν Ἀγροτῶν Καπνοῦ (Σ.Κ.Α.Κ.) ἢ κατ' ἄλλον
τρόπον καὶ τὰ ὁποῖα εἶχον ἀγορασθῇ εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ
Δημοσίου εἴτε διὰ τοῦ ἀνωτέρου Συνεταιρισμοῦ (Σ.Κ.Α.Κ.)
ἢ εἰς τὴν περὶ ἐπὶ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου δυνάμει τῆς
ὑπ' ἀριθ. 55) 1945 Συντακτικῆς Πράξεως.

Άρθρον 2.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ εἰς δραχμὰς ποσὸν τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως ἢ δανείου ὡς καὶ οἱ ἐγγεγραμμένοι μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 εἰς τὰ βιβλία τῆς πιστωτρίας Τραπεζῆς τόκοι, προμήθειαι καὶ λοιπὰ ἐξόδα.

2. Προκειμένου περὶ δανείων ἢ πιστώσεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψει δ' αὖ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου τὸ εἶσαι τοῦ νόμου 154 τῆς 3 Μαρτίου 1945 δραχμοποιήσας ποσόν, ὡς χρέος εἰς δραχμὰς ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐχορηγήθη εἰς τὸν ὀφειλέτην τὸ εἰς ξένον νόμισμα δάνειον, ἐπὶ δὲ καὶ οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τόκοι, προμήθειαι καὶ λοιπὰ ἐξόδα.

3. Προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφο 3 τοῦ ἄρθρου 1 πιστώσεων πρὸς καπινοβιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου τὸ εἰς δραχμὰς ποσὸν τῆς εἰδὸς χορηγηθείσης πιστώσεως, μετὰ τὸ ὅποιον ἐχρεώθησαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως, λυγίζόμενον τοῦ προσῶ τοῦτοῦ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατωτέρω διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ὡς πιστώσεως χορηγηθείσης εἰς δραχμὰς ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς παροχῆς τοῦ εἶδους.

4. Ὡς χρόνος χορηγήσεως τῆς πιστώσεως ἢ τοῦ δανείου λογίζεται ὁ χρόνος καθ' ὃν τὸ αἰκείον ποσὸν αὐτῶν κατεβλήθη εἰς τὸν ὀφειλέτην, προκειμένου δὲ περὶ τόκων, προμηθειῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὁ χρόνος τῆς ἐγγραφῆς τούτων εἰς τὰ βιβλία τῆς πιστωτρίας Τραπεζῆς.

Άρθρον 3.

1. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 ποσὰ πολλαπλασιάζονται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον συντελεστὴν ἀναγωγῆς τὸν προσήκοντα εἰς τὸ ἄμεσως ἐπόμενον δεκαήμερον τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 2 χρόνου τῆς χορηγήσεως τοῦ δανείου ἢ πιστώσεως ἢ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς δανιστρίας Τραπεζῆς τῶν τόκων, προμηθειῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων αὐτῶν ἐκτὸς ἐὰν ὁ συντελεστὴς τοῦ χρόνου τῆς χορηγήσεως τοῦ δανείου ἢ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς Τραπεζῆς τῶν τόκων κλπ. εἶναι μικρότερος, ὅποτε λαμβάνεται ὁ συντελεστὴς οὗτος.

2. Οἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος συντελεσται ἀναγωγῆς ὀρίζονται ὡς κατωτέρω :

Διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1944	»	48
» » » Ἰανουάριον 1945 α'	δεκαήμερον »	37
» » » β'	» »	35
» » » γ'	» »	33
» » » Φεβρουάριον 1945 α'	» »	26
» » » β'	» »	27
» » » γ'	» »	29
» » » Μάρτιον 1945 α'	» »	27
» » » β'	» »	26
» » » γ'	» »	21
» » » Ἀπρίλιον 1945 α'	» »	19
» » » β'	» »	16
» » » γ'	» »	13
» » » Μάιον 1945 α'	» »	10
» » » β'	» »	8,5
» » » γ'	» »	6,5
» » » Ἰούνιον 1945 α'	» »	8,5
» » » β'	» »	10,8
» » » γ'	» »	10
» » » Ἰούλιον 1945 α'	» »	10,8
» » » β'	» »	10,5
» » » γ'	» »	8,9
» » » Αὐγούστον 1945 α'	» »	8
» » » β'	» »	8
» » » γ'	» »	6,7
» » » Σεπτέριον 1945 α'	» »	5,8
» » » β'	» »	5,8

Διὰ τὸν μῆνα Σεπτεμβρίου 1945 γ' δεκαήμερον συντελεστὴς 4,2

» » » Οκτωβρίου 1945 α'	» »	3,6
» » » β'	» »	3,4
» » » γ'	» »	3,2
» » » Νοεμβρίου 1945 α'	» »	3
» » » β'	» »	2,2
» » » γ'	» »	2
» » » Δεκεμβρίου 1945 α'	» »	1,8
» » » β'	» »	1,6
» » » γ'	» »	1
» » » Ἰανουάριον 1946	» »	1

3. Τὰ ποσὰ τῶν δανείων ἢ πιστώσεων καὶ τῶν τόκων, προμηθειῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων αὐτῶν, ἅτινα κατεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, εἰς μερικὴν ἢ ὀλικὴν ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς, πολλαπλασιάζονται ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 συντελεστὴν, τὸν ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸ ἄμεσως προηγουμένον τῆς τοιαύτης καταβολῆς δεκαήμερον. ἐκτὸς ἐὰν ὁ συντελεστὴς τοῦ χρόνου τῆς καταβολῆς εἶναι μεγαλύτερος, ὅποτε λαμβάνεται ὁ συντελεστὴς οὗτος καὶ τὸ οὕτω προκύπτον ποσὸν ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πολλαπλασίου τῶν πιστώσεων.

Διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὀφειλὴ ὑφίστατο ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀνεξόφλητος κατὰ τὴν 26 Ἰανουαρίου 1946, ὡς συντελεστὴς διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀφαιρετέου ποσοῦ τῆς κατὰ τὴν 26 Ἰανουαρίου 1946 ὀφειλῆς λαμβάνεται ἡ μονάς.

Άρθρον 4.

1. Ἐκ τοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων προκύπτοντος ποσοῦ, ἀποτελοῦντος τὴν φορολογητέαν ὕλην, ἀφαιρεῖται ὡς ἀφορολόγητον ποσὸν δραχμ. 5.000.000 καὶ ἐπὶ τοῦ υπολοίπου ὁ φόρος ὑπολογίζεται πρὸς 750ο καὶ δὲν προσυξάνεται δι' ἄλλου τινὸς ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων ἢ εἰωνοδήποτε ἄλλων εἰδικῶν ταμείων ἢ σχολῶν.

2. Προκειμένου περὶ πιστώσεων χορηγηθεισῶν εἰς ἐπιχειρήσεις διὰ τὴν πληρωμὴν μισθῶν τοῦ υπαλληλικοῦ ἢ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ των, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως αἱ πιστώσεις αὐταὶ διεισέθησαν ὑπ' αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, δύναται νὰ χωρήσῃ ὑπὲρ τῶν πρὸς αὐτὰς αἱ τοιαῦται πιστώσεις ἐπιχειρήσεων μείωσις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναλογούντος ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν πιστώσεων τούτων φόρου, μέχρις 100ο αὐτοῦ. Ἡ μείωσις αὕτη χωρεῖ μόνον ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ πρὸς αὐτὰς αἱ πιστώσεις ἐπιχειρήσεις ἤρουν κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως ἐκείνης πιστώσεως καὶ δὲν ἐκέληντο ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα αὐτῶν πρὸς ἐκποίησιν διὰ τὴν ικανοποίησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐκ τῶν μισθῶν υποχρεώσεων των, ἢ δὲν ἀπέκλιψαν μεταγενεστέρως καὶ μέχρι τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα αὐτῶν, δι' ἐκποίησιν τῶν ὁποίων ἡδύνατο νὰ προκύψῃ κέρδος ἀντισταθμίζον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος φόρον ἐπὶ τῆς ὀφειλῆς ἐκ τῶν πιστώσεων τῶν χορηγηθεισῶν αὐταῖς διὰ μισθοῦς. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς αὐτὰς ἐχορηγήθησαν πιστώσεις διὰ πληρωμὴν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ των, δὲν ὑπὸκείνται αὐταὶ εἰς τὸν ἀναλογούντα ἐπὶ τῶν πιστώσεων τούτων φόρον ἐφ' ὅσον ἐπραγματοποίησαν ζημίαν κατὰ τὴν περίοδον ἐπὶ 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946.

3. Τῆς αὐτῆς ὡς ἀνω μείωσεως δύναται νὰ τύχῃσι καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις διαθέσασαι τὰ εἶδη των μετὰ διατακτικὰς, ἢ πρὸς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ ἀνευ διατακτικῶν, ἐὰν καὶ καθ' ὃ μέρος ἢ οὗτω διάθεσις τῶν εἰδῶν ἐπέφερον εἰς τὴν ἐπιχείρησιν μείωσιν τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος προκύπτουσας ἐκ τῶν πιστώσεων ὀφειλῆς αὐτῆς καὶ β) αἱ καπινοβιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἐὰν καὶ καθ' ὃ μέρος αἱ τιμαὶ τῆς διαθέσεως τῶν εἰδῶν αὐτῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παραγωγὴν τῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ τὰς γενικὰς διατάξεις ἐπέφεραν μείωσιν τῆς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα προκύπτουσας ὑπὲρ αὐτῆς ὀφειλῆς ἐκ τῶν πιστώσεων.

*Άρθρον 5.

Εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ὑπόκεινται καὶ τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα εἰς ἃ ἐχορηγήθησαν καλλιεργητικὰ ἢ κτηνοτροφικὰ δάνεια τὸ δὲ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 4 ἐκπιπτόμενον ὡς ἀφορολόγητον ποσὸν διρίζεται δι' ἑκάστον τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποχρέων εἰς δραχ. 10.000.000. Προκειμένου περὶ τοιούτων δανείων, χορηγηθέντων εἰς Γεωργικὸν ἢ Κτηνοτροφικὸν Συνεταιρισμὸς ὑπόχρεος εἰς τὸν φόρον εἶναι οἱ ἀποτελοῦντες μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι, ἑκαστος ἀναλόγως τῷ εἰς τοὺς περιελθόντος ἢ ἀναλογούντος ποσοῦ τοῦ δανείου.

*Άρθρον 6.

1. Ἐξαίρουνται τῆς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φορολογίας, διὰ τὰ χορηγηθέντα αὐταῖς δάνεια ἢ πιστώσεις, αἱ ἐπιχειρήσεις α) ὑδρεύσεως, β) παραγωγῆς ἢ διανομῆς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος (διὰ κίνησιν, φωτισμὸν κλπ.), γ) ἀερίωτος, δ) τηλεφώνων, ε) σιδηροδρόμων καὶ στ) τροχιοδρόμων.

2. Εἰς τὸν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρον δὲν ὑπόκεινται οἱ καπνέμποροι καὶ αἱ καπνεμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις διὰ τὰ χορηγηθέντα αὐταῖς δάνεια ἢ πιστώσεις ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1945 καὶ ἐντεύθεν, ἐπ' ἐνεχύρῳ καπνῶν.

3. Δὲν φορολογοῦνται ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὰ πρὸς ταύτην χορηγηθέντα δάνεια ἢ πιστώσεις.

4. Δάνεια ἢ πιστώσεις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἄλλας Τραπεζάς, δὲν φορολογοῦνται ἐν τῷ προσώπῳ τῶν τελευταίων τούτων Τραπεζῶν κατὰ τὸ μέρος ὅπου ἀποδεδειγμένως διετέθη ὑπ' αὐτῶν διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας κατὰ τὴν μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 χρονικὴν περίδον.

*Άρθρον 7.

1. Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 5 ὑποκείμενοι εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου ὁφείλονται ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγγειοποιῶσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος δήλωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον.

2. Ἀρμόδιος διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φορολογίαν ὀρίζεται ὁ Οἶκος. Ἐφορος τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ φορολογουμένου ἢ τῆς ἑδρας τοῦ νομικοῦ προσώπου. Εἰς τὰς πόλεις ἐξαιροῦσι πλείονες τοῦ ἐνὸς Οἶκου. Ἐφοροὶ, ὁ ἀρμόδιος Οἶκος. Ἐφορος ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, διὰ δὲ τὴν περὶ φέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας δύναται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως νὰ ὁρισθῇ ἀρμόδιος εἰς Οἶκ. Ἐφορος.

*Άρθρον 8.

1. Ἡ δήλωσις τοῦ ὑποχρέου δέον νὰ περιέχῃ α') τὸ ἐνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν αὐτοῦ, ἢ προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν ἑδραν αὐτῆς καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως, β') τὸ ποσὸν τῆς χορηγήσεως πιστώσεως ἢ δανείου, γ') τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως, δ') τὸν χρόνον ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς πιστωτικῆς Τραπεζῆς τυχόν τόνων, προμηθειῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν, ε') τὰς τυχόν γενομένας ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου καταβολὰς καὶ τὸν χρόνον ἐκαστῆς τούτων, στ') τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 1—3 φορολογητέον ποσὸν καὶ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀναλογούντα φόρον καὶ ζ') διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ἀρμόδιου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα ὑποκείμενοι εἰς τὸν φόρον ἐφ' ὅσον ἔχουσι λόγους μειώσεως τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4, δέον ν' ἀναγράφωσιν ἐν τῇ δήλωσει τὸν τοῦς λόγους ταύτους, νὰ ὑποβάλωσιν τὰ πρὸς υποστήριξιν αὐτῶν σχετικὰ στοιχεία, καὶ νὰ προσδιορίσωσιν τὴν μείωσιν, ὑποχρεοῦνται ἑκάστη τῆς δηλώσεως τῶν ταύτης εἰς τὸν κατὰ τὰς ἀπόψεις τῶν μειωμένων φόρον.

3. Προκειμένου περὶ δανείων ἢ πιστώσεων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἄλλας Τραπεζάς, αἱ δηλώσεις τῶν τελευταίων τούτων Τραπεζῶν δέον, ἐφ' ὅσον μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν δανείων ἢ πιστώσεων τούτων διετέθη ὑπ' αὐτῶν διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας κατὰ τὴν

§ 4 τοῦ ἄρθρου 6, νὰ περιλαμβάνωσιν καὶ τὰ διὰ τοιούτους σκοποὺς διατεθέντα ποσά, τὸ ἐνοματεπώνυμον, κατοικίαν ἢ ἑδραν τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ πρὸς ὃν διετέθησαν καὶ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης διαθέσεως.

4. Ἡ δήλωσις τοῦ ὑποχρέου δέον νὰ συνοδεύηται καὶ μὲ βεβαίωσιν τῆς πιστωτικῆς Τραπεζῆς, ὅπου περὶ τοιούτων πιστώσεων πρόκειται, ἐμφαινουσάν τὴν κίνησιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ὑποχρέου.

*Άρθρον 9.

1. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας, ὁ ἀρμόδιος Οἶκος. Ἐφορος ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἐλέγχου πρὸς διαπίστωσιν ἐνδεχομένων ἀναρριθίων τῆς δηλώσεως ἢ πρὸς ἐξακρίβωσιν φορολογουμένων οἱ ὅποιοι παρέλειψαν νὰ ὑποβάλωσιν δήλωσιν.

2. Ὁ καθορισμὸς τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρου διὰ τὰ τοὺς ὑποβαλόντας δήλωσιν ὡς καὶ διὰ τοὺς παραλείψαντας τὴν ὑποβολὴν αὐτῆς, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 53)1946 «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος» κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 8 καὶ τοῦ 9 τοιούτου τοῦ ἰδίου Ν. Δ., ἐπιλαμβανομένης ἐν ταύτῃ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ τῆς κρίσεως τῶν ἐπιβαλλομένων βάσει τῶν δηλώσεων λόγων μειώσεως τοῦ φόρου, διὰ τὸν ὑπὸ ταύτης καθορισμὸν τοῦ μειωτέου ἢ μὴ ποσοῦ αὐτοῦ.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται δι' ἄλλας τὰς Οἶκον. Ἐφορίας ἢ διὰ τινὰς ἐκ τούτων νὰ συνιστῶνται ἀντὶ τῶν ὑπαρχουσῶν, ἰδίᾳ Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ διὰ τὸν φόρον τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν συγκρότησιν τῶν ἐπιτροπῶν τούτων τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ Ν. Δ)τος 53)1946.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἣθελον περιέλθῃ εἰς γνώσιν τῆς κατὰ τὴν § 2 Ἐπιτροπῆς στοιχεῖα ἅτινα δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται διὰ νέας ἀποφάσεως αὐτῆς νὰ προσδιορίσῃ εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου καὶ τὸ ἐκ τῶν στοιχείων τούτων προκύπτον ποσὸν τοῦ φόρου καὶ τῆς προσαυξήσεως.

5. Φορολογούμενοι μὴ ὑποβαλόντες δήλωσιν ἢ μὴ ἀναγράφαντες ἐν τῇ δήλωσει λόγους μειώσεως τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4, δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσι τοὺς λόγους τούτους ἐνώπιον τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν τῷ ὑπὸ ταύτης κατὰ τὴν ἀνωτέρω παραγρ. 2 καθορισμῷ τοῦ φόρου.

6. Διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐφ' ὅσον διὰ τῆς δηλώσεως ἢ τοῦ πρώτου ἐνώπιον τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς προέβλεπται λόγος μειώσεως τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4, ἀπαιτεῖται ἡ παραγωγή γραμματίου παρακαταθήκης δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων (30.000) διὰ δικαστικὰς δαπάνας.

*Άρθρον 10.

1. Ἐντὸς δεκαπέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὰς § 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 9 Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται ὁ φορολογούμενος ν' ἀσκήσῃ ἔνστασιν κατ' αὐτῆς.

2. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δύναται ν' ἀσκήσῃ ἔνστασιν καὶ ὁ Οἶκος. Ἐφορος ἐφ' ὅσον οὗτος ἢ ὁ ἀντ' αὐτοῦ μετασχὼν εἰς τὴν Φορολογικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐμειψήσῃ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

3. Ὁ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1 καὶ 2 ἐνιστάμενος φέρει τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τῶν ἰσχυρισμῶν του.

4. Ἡ ἔνστασις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ δὲ συζήτησιν αὐτῆς, ἔπειν πρόκειται περὶ ἐνστάσεως τοῦ φορολογουμένου, εἶναι ἀπαραδέκτος ἐὰν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζήτησεως δὲν προσαχθῇ α) διπλότυπον καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθέντος φόρου καὶ β) γραμματίον παρακαταθήκης δραχμῶν πεντηκόντα χιλιάδων (50.000) διὰ τὰς δικαστικὰς δαπάνας.

5. Ἡ ἔνστασις ἐκδικάζεται ὑπὸ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Δ. 53)1946 κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς αὐτῆς διατάξεως προβλεπομένην διαδικασίαν.

6. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 τοῦ Ν. Δ)τος 53) 1946 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φορολογίαν, ὑπὸ δὲ τῆς Ἑκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ λόγῳ λογιστικοῦ λάθους καὶ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις αὐτῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ φορολογουμένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἧς ζητεῖται ἡ μεταρρύθμισις.

7. Φορολογούμενοι μὴ ὑποβαλόντες δηλώσιν, ἢ μὴ ἀναγράφαντες ἐν τῇ δηλώσει λόγους μείωσης τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4, ἢ μὴ ἐπικαλεσθέντες τοιοῦτους λόγους ἐνώπιον τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, δύνανται νὰ προάλωσι τοὺς συνιστῶντας μείωσιν τοῦ φόρου λόγους τῶν καὶ ἐνώπιον τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρ. 5 Ἑκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ὑπὸ ταύτης ἐκδίδασιν τῆς ἐνστάσεώς των.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ἐγγείρισις δηλώσεως πέραν τῆς ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 ὁριζουμένης προθεσμίας, ἐπάγεται τὴν ἐπιβολὴν προσαυξήσεως ὁριζουμένης εἰς 5 ο/ο ἐπὶ τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως ποσοῦ τοῦ φόρου, δι' ἑκατὸν μῆνα ἐκπροθέσμου τῆς δηλώσεως.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐγγεισίσεως δηλώσεως ἢ ἀνακριθείας αὐτῆς, ἐπιβάλλεται προσαυξήσις ἴση μὲν πρὸς τὰ 50 ο/ο τοῦ φόρου, ὅν διὰ τῆς ἀνακριθείας θὰ διέφευγεν ὁ φορολογούμενος, ἴση δὲ πρὸς τὰ 100 ο/ο τοῦ φόρου, τοῦ ὀφειλουμένου λόγῳ παραλείψεως δηλώσεως, ἀδιαφόρως ἂν εἰς δόλον ἢ ἀμέλειαν κλπ. αὐτοῦ ὀφείλονται αἱ ἀνακριθείαι ἢ παραλείψεις τῆς δηλώσεώς του.

3. Ὡς παραλείψεις δηλώσεως λογίζεται καὶ διὰ ἐπὶ πλειόνων τῆς μίαις πιστώσεων ἢ δανείων πρὸς τὸν αὐτὸν ὀφειλόμενον ἐκ μέρους τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου πιστωτοῦ, δὲν περιελήφθη εἰς ἐγγειρισθεῖσαν δήλωσιν τοῦ υποχρέου μία ἢ πλείονες τῶν πιστώσεων τούτων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἀναγραφή ἐν τῇ δηλώσει λόγων μείωσης τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4, ἐὰν τελικῶς ἤθελε κληθῇ οὐ δὲν δικαιολογεῖται μείωσις ἢ ἤθελε καθορισθῇ τοιαύτη μικροτέρα τῆς ἐν τῇ δηλώσει του προσδιορισθείσης, λογίζεται ἀνακριθεία τῆς δηλώσεως.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρος βεβαιοῦται βάσει τῆς δηλώσεως τοῦ υποχρέου, ἢ ἐν περιπτώσει ἀνακριθείας ἢ παραλείψεως τῆς δηλώσεως, βάσει τῆς κατὰ τὰς παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 10 Ἑκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ἐν παραγράφοις 1, 2, 6 καὶ 7, τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπόμενας περιπτώσεις, ἐνεργεῖται νέα ἐκκαθάρσις τοῦ φόρου πρὸς συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ πλέον ὀφειλουμένου ἢ πρὸς ἐκπτώσιν ἢ ἐπιστροφήν τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου. Τοιαύτη ἐκκαθάρισις πρὸς ἐκπτώσιν ἢ ἐπιστροφήν τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου ἐνεργεῖται καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 9, ἐὰν διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθῇ ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου μείωσις τοῦ φόρου, μὴ προσδιορισθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ δηλώσει του.

3. Ὁ κατὰ τὰς ὡς ἄνω βάσει δηλώσεων ζεαυόμενος φόρος καταβάλλεται εἰς πέντε ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἢ πρῶτη τῶν ὁποίων σὺν τῇ δηλώσει καὶ ἑκάστη τῶν λοιπῶν ἐντὸς ἐκάστου τῶν ἑπομένων μηνῶν.

4. Ὁ δόσει ἀποφάσεων τῆς Φορολογικῆς ἢ Ἑκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ ἀνακριθείων ἢ παραλείψεων τῆς δηλώσεως βεβαιούμενος φόρος μετὰ τῶν προσαυξήσεων αὐτοῦ, καταβάλλεται ὡσαύτως εἰς τρεῖς ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη κατὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ ἑκάστη τῶν λοιπῶν ἐντὸς ἐκάστου τῶν ἑπομένων ἀπὸ τῆς βεβαίωσης μηνῶν.

5. Ἐν περιπτώσει καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ φόρου κατὰ τὴν ἐγγείρισιν τῆς δηλώσεως, ἢ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς βεβαίωσης διὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, ὁ φορολογούμενος δικαιούται μείωσης κατὰ 6 ο/ο τοῦ λόγῳ προσεφυλῆσεως τῶν δόσεων.

6. Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τοῦ φόρου καὶ τῆς προσαυξήσεως λόγῳ ἐκπροθέσμου ἢ ἀνακριθείας ἢ παραλείψεως τῆς δηλώσεως, ἐντὸς τῶν ἐν παραγράφοις 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμιῶν, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ὑπόχρεον, κατὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου καὶ προσαυξήσεως ὑπερημερίας 5 ο/ο ἐπὶ τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων δι' ἑκατὸν μῆνα καθυστερήσεως τῆς πληρωμῆς, ἧτις προσαυξήσις δὲν δύναται νὰ περῇ πρὸς 100 ο/ο τοῦ ἀπαιτητοῦ ποσῶ τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων.

Αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων προβλεπόμεναι ποιναὶ ὑπερημερίας τοῦ ὀφειλέτου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τὸν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρον.

7. Ἐπὶ διαλυθεῖσιν ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ὧν ἡ ἐκκαθάρισις ἔληξε καὶ ἡ διανομὴ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας ἐπραγματοποιήθη πρὸ τῆς 1 Ἰουνίου 1947 δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος.

Ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν τελουσῶν κατὰ τὴν 1 Ἰουνίου 1947 ὑπὸ ἐκκαθάρσιν, εὐθύνεται διὰ τὸν φόρον τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἡ ἐταιρία μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, ὡς αὕτη ἐμφανίζεται κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐτέθη ὑπὸ ἐκκαθάρσιν. Ὡς τοιαύτη ἐταιρικὴ περιουσία νοεῖται ἡ ἀπομένουσα μετ' ἀφαιρέσεων τῶν μέχρι τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ἐτέθη ὑπὸ ἐκκαθάρσιν δεδημιουργημένων ὑποχρεώσεων αὐτῆς. Διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ὑπ' ὀφειλόμενους ὑπὸ ἐκκαθάρσιν ἐταιρίας εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἄλλοι λεγγῶς καὶ οἱ ἐκκαθαρισταί.

Ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν τιθεμένων ἐφεξῆς ὑπὸ ἐκκαθάρσιν, οἱ διευθυνταὶ καὶ διαχειρισταὶ αὐτῶν ὡς καὶ οἱ ἐκκαθαρισταὶ εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἄλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλουμένου ὑπὸ τῆς ἐταιρείας φόρου.

Ἐπὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμου ἐταιρείας πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, ἢ εἰς τὴν συνεχυνεῦσιν αὐτῆς ἐταιρίας εὐθύνεται διὰ τὸν ὀφειλόμενον ὑπὸ τῆς συγχωνευθείσης φόρον τὸν παρόντος Ν. Δ)τος.

8. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ ὑπόχρεος διὰ τὸν φόρον ἀπεβίωσε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ὑπόχρεοι διὰ τὴν ἐγγείρισιν δηλώσεως καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐσθόντος τὸν ἀποβιώσαντα φόρου εἶναι οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἢ ὁ κηδεμὼν τῆς κληρονομίας.

Ἄρθρον 13.

1. Ὁ ἀρμόδιος Οἶκον. Ἐφορος δικαιούται νὰ ζητῇ παρὰ τῶν Τραπεζῶν οἰανδήποτε πληροφορίαν ἣν κρίνει ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος.

Ἐπίσης δικαιούται νὰ προβαίνει εἰς ἐλεγχον τῶν στοιχείων καὶ τῶν ἐξελίγων τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν φορολογουμένων. Αἱ Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι τὰς ζητούμενας πληροφορίες καὶ νὰ θέτωσιν ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐλέγχου, τὸς αὐταὶ δόσι καὶ οἱ φορολογούμενοι τὰ πρὸς ἐλεγχον στοιχεῖα καὶ διδῶσι αὐτῶν.

2. Κατὰ τῶν παραβατῶν ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων προβλεπόμεναι ποιναί, τὰ δ' ἐν τῇ αὐτῇ διατάξει ὁριζούμεναι ποσὰ χρηματικῶν ποινῶν δυσκοιπλασιάζονται.

Ἄρθρον 14.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ φόρου Δ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων τοῦ φορολογουμένου, ὁ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρος, μετὰ τὸν ὅποιον τελικῶς ἤθελεν ὑποχρεῖσθαι ὁ φορολογούμενος, προσηγεμένους κατὰ τὸ 1)3 αὐτοῦ, ἐκπίπτει ἐκ τῶν κερδῶν τοῦ τῶν υποκειμένων εἰς τὸν φόρον Δ' κατηγορίας

κατὰ τὸ οἰκ. ἔτος 1946) 47. Τὸ τυχὸν μὴ ἐξαντιλούμενον διὰ τὸ οἰκονομικὸν τοῦτο ἔτος ποσὸν τοῦ ὡς ἄνω φόρου μεταφέρεται πρὸς ἐκπτώσιν, κατὰ τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ, εἰς τὸ καθ' ἑκάστα πόμενον οἶκον, ἔτος μέχρι καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1948) 49.

2. Ἐπὶ ὑποκειμένων εἰς τὸν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ) μα φορολογουμένων, ἐὰν καὶ καθ' ὃ μέρος διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς κατὰ τὸ Νομοθ. Δ) γμα 53) 1946 φορολογικῆς τῶν υποχρεώσεως ἡσκήσεν ἐπιτροπὴν ἢ ἐκ τῶν πιστώσεων περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος ὠφέλεια τοῦ φορολογουμένου, ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τῆς ἐγγραφῆς ταύτης. Ἡ τροποποίησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων, τῆς Δ) τοσ 53) 1946 Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων, τῇ τίτσει τοῦ υποχρέου ὑποβαλλομένη ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς διὰ τὸν φόρον τοῦ παρόντος Ν. Δ) τοσ ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσιν δὲν ἡσκήθη ἔνστασις κατ' αὐτῆς, ἢ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐὰν ἡσκήθη ἔνστασις.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν. Δ) τοσ 53) 1946 Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς περιορίζει, συντρεχούσης περιπτώσεως, τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος, ἐνεργουμένης ἐάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς ταύτης ἐκπτώσεως ἢ ἐπιστροφῆς τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρον 15.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ) μα φόρου παραγράφεται τὴν 31ην Μαρτίου 1950.

2. Ἀπαντὰ τὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ) τοσ ἐκδιδόμενα ἢ ὁπωσδήποτε χρησιμοποιούμενα ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάριτος.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κανονισθίσονται :

α) Αἱ λεπτομέρειαι τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσγωγῆς τοῦ ἐσόδου ἐκ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ) μα φόρου, εἰς τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ. β) Τὰ τῶν καταβλητέων ἐσόδων κινήσεως καὶ ἀποζημιώσεων πρὸς τοὺς ἀσχοληθησμένους μετὰ τὸν ἔλεγχον, τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν ἐξοφλῆσιν τοῦ φόρου, ὑπαλλήλους. γ) Τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς ταύτης εἰς τοὺς δικαιούχους. δ) Τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τοῦ παραριστάμενου ἐνώπιον αὐτῆς ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου Οἴκου. Ἐφ' ὅσον καὶ τὰ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς ταύτης εἰς τοὺς δικαιούχους καὶ ε) Πᾶσα ἐν γένει ἡτέρα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ) τοσ.

4. Δι' ἀποφάσεως ἐπίσης τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται α) νὰ παρὰταθῇ ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθρου 7 προθεσμία ἐγχειρίσεως δηλώσεων ὅχι ὅμως πέραν ἐνὸς ἐπὶ πλέον μηνὸς τῆς ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ ὀριζομένης καὶ β) ν' αὐξομειώσῃ τὸ ποσὸν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἁρθρων 9 § 6 καὶ 10 § 4 διὰ τὰς δικαστικὰς δαπάνας ὡς καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 § 4 καταβλητέον ποσὸν τοῦ φόρου διὰ τὸ τύποις παραδεκτὸν τῆς ἐνστάσεως.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσδιορίζει, ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ πᾶσαν δαπάνην ἀναγκαίουσαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἥτις καταλογίζεται εἰς τὰ ἐξόδα βεβαιώσεως τῶν ἀμείνων φόρων.

6. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ) τοσ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβλήθησεται πρὸς κ.σ. εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΑΝΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΘΕΟΔ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΕΛΑΤΟΣ, ΝΙΚ. ΜΗΛΑΤΑΤΖΗΣ — ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΛΤΟΣ.

Ἄρθρον δεύτερον.

Αἱ κατωτέρω διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Ν. Δ) τοσ ἀντικαθίστανται, συμπληροῦνται ἢ τροποποιοῦνται ἄφ' ἧς ἰσχύος τὸ ἀνωτέρω κυρούμενον Ν. Δ) μα, ὡς ἀκολουθῶς :

Α') Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 2 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«2. Προκειμένου περὶ δανείων ἢ πιστώσεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τοῦ υπολογισμοῦ τοῦ φόρου τὸ βάσει τοῦ νόμου 154 τῆς 3 Μαρτίου 1945 δραχμοποιηθὲν ποσόν, ἔτι δὲ καὶ οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τόκοι, προμήθειαι καὶ λοιπὰ ἐξόδα».

Β') Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου 2 προστίθεται ἡ ἐξῆς περίοδος : «Εἰδικώτερον προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ 2 δανείων ἢ πιστώσεων, ὡς χρόνος χορηγήσεως αὐτῶν λογίζεται ὁ μὴν Νοέμβριος 1944 διὰ τε τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς μέχρι τῆς δραχμοποίησεως τῶν τόκους, προμήθειας καὶ λοιπὰ ἐξόδα».

Γ') Εἰς τὸ ἄρθρον 3 προστίθεται 4 παράγραφος ἔχουσα οὕτως :

«4. Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον ἀποδεδειγμένως πίστωσιν πρὸς ἀγορὰν ἐμπορευμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἢν καὶ ἐχρησιμοποίησαν πρὸς τοῦτο, λόγῳ δὲ τῆς ἐπέλευστος ἐν τῷ μεταξύ καὶ πρὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 ἀναπροσαρμογῆς τοῦ συναλλάγματος, ὑπεχρεώθησαν νὰ καταβάλωσι καὶ κατέβαλον πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης τὴν ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς διαφορὰν ἐνεργεῖται ἐκπτώσις τῆς διαφορᾶς ταύτης ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἐξευρισκομένου ποσού.

Ἡ δ' ἀτάξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι τὰς ληφθείσας πιστώσεις διέθεσαν δι' ἀγορὰν μονοπωλιακῶν εἰδῶν, λόγῳ δὲ τῆς ἐπιβληθείσης μετὰ τοῦτο ἀναπροσαρμογῆς τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν τούτων, ὑπεχρεώθησαν πρὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 νὰ καταβάλωσι καὶ κατέβαλον πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης τὴν ἐκ τῆς ὡς ἄνω προσαρμογῆς διαφορὰν».

Δ') Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Ἐπὶ τοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἁρθρων προκύπτοντις ποσού, ἀποτελοῦντος τὴν φορολογητέαν ὠφέλειαν, ὁ φόρος ὑπολογίζεται πρὸς 75 ο) οὖν ὑπὸ τὰς ἐξῆς διακρίσεις : α') ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ὠφελείας δὲν ὑπερβαίνει τὰ 5.000.000 δραχμῶν εὐδεις ὀφείλεται φόρος, β') ἐὰν ἡ ὠφέλεια εἴναι ἀνωτέρα τοῦ ὁρίου τῶν 5.000.000 δραχμῶν ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου αὐτῆς, χωρὶς ὅμως νὰ δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῆς διαφορᾶς μετὰ τοῦ ὅλου ποσού αὐτῆς καὶ τοῦ ἀφορολογήτου ὁρίου τῶν

5.000.000 δραχμῶν, καὶ γ') ὁ φόρος δὲν προσαυξάνεται δι' οὐδενὸς ἄλλου ποσοτεῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων εἰδικῶν Ταμείων ἢ σκοπῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 προστίθεται ἡ ἐξῆς περίοδος :

«Ὡς διὰ τῆς αὐτῆς ἡ ἀφορῶσα τὰς Τραπεζικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ πιστώσεων χορηγηθεισῶν εἰς τὴν Προνομιοῦχον Ἑταιρείαν Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ πληρωμῆς μισθῶν καὶ προσωπικῶν τῆς».

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 4 προστίθεται ἡ παρακάτω εἰσαγωγὴ :

«4. Ὡς αὐτῶς μείωσις δύναται νὰ χωρήτῃ καὶ διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι τὰς ληφθείσας παρὰ τῶν Τραπεζῶν πιστώσεις διέθεσαν διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν ἀγορὰν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων εἰδῶν πρὸς ἐξαγωγὴν τούτων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐὰν καὶ ἐφ' ὧν ἐπιδραματοποιήθη ἡ τοιαύτη ἐξαγωγὴ καὶ τὸ εἰς ξένον συναλλάγμα τίμημα τῆς ἐξαγωγῆς ταύτης εἰσῆλθῃ μέσω τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ κατεβλήθῃ εἰς τοὺς δικαιοῦχος πρὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 βάσει τῆς ἐπισήμνου εἰς δραχμὰς τιμῆς καὶ ξένον συναλλάγματος, ἐξωφλήθῃ δὲ πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης καὶ ἡ ἐκ τῆς πιστώσεως ὀφειλή».

Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ μειωμένον ποσὸν τοῦ φόρου δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῆς διαφοράς μεταξὺ τιμῆς κόστους καὶ τῆς πραγματοποιηθείσης τιμῆς διαθέσεως τοῦ ἐξαχθέντος προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος».

Ε' Τὸ ἄρθρον 5 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 5.—1. Εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ὑπέκινται καὶ τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, εἰς ἃ ἐχορήγηθησαν καλλιεργητικὰ ἢ κτηνοτροφικὰ δάνεια, τὸ δὲ καὶ τὴν παραγράφου 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 4 καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ διακρίσεις ἀφορολόγητον ἔριον, τὸ συεσάλλον καὶ διὰ τὸν περαιτέρω ἀπολόγισμόν τοῦ φόρου, αὐξάνεται εἰς δραχμ. 10.000 ὅμοιο. Παιδικαῖον περὶ τοιούτων δανείων χορηγηθέντων εἰς Γεωργικοὺς ἢ Κτηνοτροφικοὺς Συν)σμούς, ὑπόχρεοι εἰς τὸν φόρον εἶναι οἱ ἀποτελοῦντες μέλη τοῦ Συν)σμοῦ γῶργοι καὶ κτηνοτρόφοι, ἕκαστος ἀντὶλόγως τοῦ εἰς ταῦτον περιελθόντος ἢ ἀναλογούντος ποσοῦ τοῦ δανείου».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς πρὸς τὰς υποχρεώσεις τῶν μελῶν τῶν Γεωργικῶν ἢ Κτηνοτροφικῶν Συν)σμῶν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δανείων ἢ πιστώσεων πρὸς πάσης φύσεως Συν)σμούς, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὑποκῶν Συν)σμῶν τούτων τὰ ποσὰ τῶν δανείων ἢ πιστώσεων διενεμήθησαν εἰς τὰ ἀσκόνητα ἐμπορικὴν ἢ βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν μέλη των. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δι' ἕκαστον τῶν μελῶν ἀφορολόγητον ἔριον εἶναι τὸ ἐν τῇ παραγράφῃ 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ διακρίσεις ὀριζόμενον».

ΣΤ') Ἐν συνενεαί τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 προστίθεται :

«Ἐπ' οὗτος δὲν ὑπέκινται εἰς φορολογίαν αἱ πάσης φύσεως πιστώσεις καὶ δάνεια, χορηγηθέντα ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς εἰς Γεωργικὰς Συνεταιρικὰς Ὁργανώσεις οἰουδήποτε βαθμοῦ».

Ζ') Εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς :

«Ἐν τῇ περιπτώσει τὸ δανεισθέν ποσὸν δραχμῶν τῆς πιστώσεως κατεβλήθη ἐντὶ εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ πίστις ἄλλὰ εἰς τοῖτον ἐγγυητὴν αὐτοῦ καὶ κατεῖχετο ὑπ' αὐτοῦ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1946 ὑπόχρεος εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου εἶναι ὁ τρίτος οὗτος. Τὸ βάρος τῆς περὶ τούτου ἀντιδείξεως ἀνήκει εἰς τὸν δανεισθέντα πιστούχον».

Η') Ἡ παρὰ 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ) τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Ὁ κατὰ τὰ ὡς ἄνω βάσει δηλώσεων βεβαιούμενος φόρος καταβάλλεται εἰς πέντε ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἡ πρώτη τῶν ὁποίων κατὰ τὴν ἐγχείρισιν τῆς δηλώσεως, ἑκάστη δὲ τῶν λοιπῶν ἐντὸς ἑκάστου τῶν ἐπομένων μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δῆλωσιν προθεσμίας. Ἐπὶ ἐκπροθέσμων δηλώσεων

καταβάλλονται κατὰ τὴν ἐγχείρισιν καὶ τῆς αἱ ληξιπρόθεσμοι δόσεις μετ' ὀλοκλήρου τῆς λόγω ἐκπροθέσμου προσαυξήσεως».

Ἄρθρον τρίτον.

1. Ὅπου ἐκ τῶν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ προηγούμενου ἄρθρου δευτέρου γενομένων τροποποιήσεων εἰς τὸ ἀνωτέρω Ν. Δ) γμα, προκύπτει φορολογητέον ποσὸν ἐπὶ πλεόν τοῦ δηλωθέντος ἢ φόρος ἐπὶ πλεόν τοῦ βέλους τῆς δηλώσεως ἀναλογούντος, ἡ ἐκκαθάρισις καὶ βεβαίωσις καὶ ἐκ τοιαύτης αἰτίας ἐπὶ πλεόν φόρου ἐν γίγεται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ἀνεῦ προσαυξήσεως τινος λόγω ἀνακρίσεως ἢ λόγω ἐκπροθέσμου τῆς δηλώσεως.

2. Διὰ τὴν ὑποβολὴν δηλώσεων ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ) τος ὡς ἐντὺ τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ παρόντος, ὑποχρεῶν μελῶν τῶν Συνεταιρισμῶν ὁρίζεται προθεσμία μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1948, δικαιοῦμένου καὶ τυχόν ὑποεχλόντος δι' ἑλκων λογαριασμῶν δῆλωση Συνεταιρισμῶν, νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκπτώσιν ἢ ἐπιστροφήν τοῦ βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΪΜΗΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ἐπ' ἀριθ. 630.

Περὶ κωδικοποίησης τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθ. Διατάγματος περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων προσθέτων φόρων».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ψήφισμα ΜΓ' τῆς 1 Μαρτίου 1948 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων περὶ ἐξουσιοδότησεως πρὸς ἐκδόσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διατάγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τὴν κατὰ τὴν συνέδρισιν [ΚΔ' τῆς 16 Ἀπριλίου 1948 ληφθείσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδότησεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερασάσμεν καὶ διατάσμεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται, ἀφ' ἧς ἰσχύει, τὸ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθετικὸν Διατάγμα «περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων προσθέτων φόρων», δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ἐπ' ἀριθ. 272 τῆς 9 Δεκεμβρίου 1947 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτως :

Περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων προσθέτων φόρων».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ὑπὸ στοιχείον ΛΣΤ' Ψήφισμα τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων περὶ ἐξου-

πιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Διαταγμάτων Νομοθετικοῦ χαρακτήρος καὶ περιεχομένου καὶ 2) τὴν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1947 πιστοποίησιν τῆς Βουλῆς δι' ἧς ἐθεαίνονται τὸ μετὰ τὰς τροποποιήσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περιεχόμενον τοῦ κατατεθέντος σχεδίου νόμου «περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων προσθέτων φόρων», προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίστηεν καὶ διατάσσεται :

Ἄρθρον 1.

1. Πάντα τὰ ἐν Ἑλλάδι λειτουργοῦντα νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ὁργανισμοί, ἰδρύματα, εἰδικὰ ταμεῖα καὶ ὑπηρεσίαι, ὡς καὶ οἱ διαχειριζόμενοι εἰδικὸς Ἀξιαρχισμὸς δι' οὐνοδότητε σκόπον ὑπὲρ ὧν ὑφίστανται εἰδικὰ φορολογίαι ὑπὸ μορφήν φόρου, δασμοῦ, τέλους, εἰσφορᾶς, δικαιώματος κλπ. εἰς αὐτοτελῶς, εἴτε ὡς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν δημοσίων φόρων, δαμῶν, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὑποχρεοῦνται, ὅπως μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1948 ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν αἰτήσιν περὶ διατηρήσεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἄνω φορολογίων.

Εἰς τὴν αἴτησιν δέον ν' ἀναφέρονται ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ αἱ φορολογίαι, αἱ διατάξεις ἐφ' ὧν στηρίζονται αὗται (νόμος, διάταγμα, ἀπόφασις), ἡ ἀπὸδοσις αὐτῶν αἱ καλυπτόμεναι δι' αὐτῶν ἀνάγκαι, ὡς καὶ αἱ ἐκ πάσης ἄλλης πηγῆς πρόσδοσι. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν Κοινοτήτων, αἱ ὑπὲρ αὐτῶν φορολογίαι ἀνακοινοῦνται ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν καθ' ὁμάδας ἢ κατηγορίας μετὰ προτάσεως περὶ διατηρήσεως ἢ μὴ αὐτῶν ἢ διαρρυθμίσεως τῶν.

2. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν, ὡς ἄνω, παραγράφου προθεσμίας τὰ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων φορολογίων ἔσοδα θεωροῦνται ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1948 δημοσίον ἔσοδα καὶ εἰσάγονται εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν.

Ἄρθρον 2.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς πενταμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος προθεσμίας, θέλει ὁρισθῇ ποῖαι ἐκ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν παραγράφου φορολογίων θέλωσι διατηρηθῇ ὑπὲρ τῶν οἰκησμένων τὴν διατήρησιν αὐτῶν νομικῶν προσώπων κλπ.

Ἡ ὡς ἄνω προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν οὐκ ὁμως πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1948.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύναται νὰ διαρρυθμίζωνται, αὐξάνωνται, μειώνωνται ἢ καὶ νὰ καταργῶνται ὁλοσχερῶς αἱ φορολογίαι αὗται, ὡς καὶ νὰ διατηρῶνται τροποποιημέναι ἢ μὴ ὡς δημοσίον ἔσοδα.

3. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος προθεσμίας τὰ ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 ἀναφερομένων φορολογίων ἔσοδα θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας δημοσίον ἔσοδα καὶ εἰσάγονται εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ παρόντος Ν. Δ. διατηρούμεναι φορολογίαι δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐνσωματώνωνται μετὰ τοῦ Δημοσίου φόρου, ὅπου ἐπιβάλλεται τοιοῦτος, εἰς ἐνιαῖον ποσὸν δημοσίου φόρου καὶ προσθέτων, καθοριζόμενον εἰς ἀέραςιν πάντοτε ἀριθμὸν δραχμῶν ἢ ποσοστῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διὰ τῆς ἀποφάσεως κανονίζονται τὰ ποσοστὰ τοῦ ἐνιαίου τοῦτον φόρου, ἅτινα θέλωσι ἀποδίδεσθαι ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς ἕκαστον τῶν δικαιούχων ὁργανισμῶν, προσώπων ἢ σκεπῶν ἐφαρμοζόμενων τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀποδόσεως τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ τρίτων ἔσδων.

Ἄρθρον 4.

Πᾶν ὄργανον ἐντεταλμένον τὴν εἰσπραξίν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος φορολογίων ὑποχρεοῦται, ὅπως τὰς ἐξ αὐτῶν εἰσπράξεις, ἐφ' ἧς αἱ φορολο-

γίαι αὗται θεωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. δημοσίον ἔσοδα, καταβάλλῃ ἐντὸς ἐκάστου δεκαμήνου τὸ βραδύτερον εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον, θεωρούμενος ὡς δημοσίος ὑπόλογος καὶ ὑποκείμενος εἰς τὰς περὶ εὐθυνῶν τῶν δημοσίων ὑπολόγων κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 5.

Ὅπου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιτρέπεται ἐπιβολὴ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος νόμου φορολογίων ὑπὲρ τρίτων ἢ αὐξήσεως ἢ μειώσεως τούτων διὰ Διατάγματος ἢ Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἐπιβολῆς ἢ αὐξομειώσεως τούτων ἀπαιτεῖται ὅπως τὸ μὲν Διάταγμα ἐκδίδεται προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ δ' ἀπόφασις ὑπὸ μόνου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. δὲν ὑπάρχονται :

- α) Τὰ νομικὰ πρόσωπα, Ὁργανισμοί, Εἰδικὰ ταμεῖα καὶ ὑπηρεσίαι, οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ὁποίων κυροῦνται καὶ δημοσιεύονται μετὰ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ
- β) Αἱ μὴ ἔχουσαι μορφήν φορολογικὴν καταβολῆς, ἀλλ' ἀπατελοῦσαι ἀσφαλιστικὴν εἰσφορὰν ἐργοδότην ἢ ἡσφαλισμένου ἢ συνδεδεμῆς μελῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου πρὸς ταῦτα.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβλήθησεται πρὸς κέρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΛΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΚΑΤΖΗ, ΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΘΕΟΔ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Ν. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἄρθρον δεύτερον

Αἱ κατωτέρω διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Ν. Δ. Διατάγματος ἀντικαθίστανται, συμπληροῦνται ἢ τροποιοῦνται, ἀφ' ἧς τοῦτο ἰσχύσεν, ὡς ἀκολούθως :

Α) Ἡ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 φράσις «μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1948», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μέχρι τέλους Ἰουνίου 1948».

Β) Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, αἱ ὑπὲρ αὐτῶν φορολογίαι ἀνακοινοῦνται ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν καθ' ὁμάδας ἢ κατηγορίας μετὰ προτάσεως περὶ διατηρήσεως ἢ μὴ αὐτῶν ἢ διαρρυθμίσεως τῶν. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἡγεγονισμοὺς κοινωνικῆς πολιτικῆς ἀρμοδιότητος Ὑπουργείων Ἑργασίας, ὡς καὶ διὰ τὰ εἰς τὴν ἀρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων Ὁρκοκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, Λοιπῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας ὑπαγόμενα νομικὰ πρόσωπα, ὁργανισμοὺς κλπ., διὰ τοὺς φόρους τῶν ὁποίων τὴν

σχετικήν ανακρίνωσιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἐνεργῶσιν, ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὥς ἄνω προθεσμίας, οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοί, οἵτινες ταυτοχρόνως προτείνουν τὴν διατήρησιν ἢ μὴ τούτων ἢ τὴν διαρρῶθυσίν των».

Γ) Ἡ ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 φράσις «ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου 1948» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1948».

Δ) Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀνακρίνωμένα καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, ἐντὸς πενταμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὴν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος προθεσμίας, θέλει ὁρισθῇ ποῖαι ἐκ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον φορολογικῶν θέλουν διατηρηθῇ ὑπὲρ τῶν αἰτησάμενων τὴν διατήρησιν αὐτῶν νομικῶν προσώπων κλπ. Κατὰ τὴν λήψιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δεόν ἀπαραιτήτως νὰ παρίσταται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός.

Ἡ ὡς ἄνω προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν οὐχὶ ὁμῶς πέραν τῆς 31 Μαρτίου 1949».

Ε) Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προστίθεται δευτέρον ἐδάφιον, ἔχον οὕτως:

«Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύναται νὰ γίνῃ ἢ ὡς ἀνω διαρρῶθυσιν, αὐξήσεως, κατάργησις ἢ τροποποιήσεως φορολογικῶν καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1, δυναμένης νὰ ἐπαναφερθῇ ἐν ἰσχύϊ, ὡς ἔχει αὕτη ἢ καὶ τροποποιημένης, φορολογίας, ἥτις εἰσῆχθῇ ἤδη ὡς θημίσιν ἔσοδον εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν».

ΣΤ) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίας τὰ ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἀναφερομένων φορολογικῶν ἔσοδα παραμένοντι ὡς ἔσοδα τῶν ὑπὲρ ὧν ἔχουσι θεσπισθῇ».

Ζ) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 3 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος:

«Τὸ οὕτω ἀποδιδόμενον ἰσχύει πρὸς τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς ἐνσωματώσεως τῆς φορολογίας καὶ ἀποδίδεται εἰς τοὺς δικαιούχους τὸ πολὺ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως».

Η) Τὸ ἄρθρον 5 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 5. Ὅπου κατὰ τὰς κατέκτας διατάξεις ἐπιτρέπεται ἐπιβολὴ τῶν περὶ ὧν ἡ παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νομοῦ Διατάγματος φορολογικῶν ὑπὲρ τρίτων ἢ αὐξήσεως ἢ μειώσεως τούτων διὰ Διατάγματος ἢ Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἀπατεῖται, ὅπως τὸ μὲν Διάταγμα προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ δὲ ἀπόφασις ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ προηγουμένην ἐγγράφον ἀνακρίνωσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν κατ' ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις».

Θ) Εἰς τὸ ἄρθρον 6 προστίθεται ἐν τέλει ἐδάφιον γ' ἔχον οὕτως:

«γ') Τὸ ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσπραττόμενων διὰ τῶν ταλαιωμένων τῆς Βορείου Ἑλλάδος εἰσπραττόμενον ποσὸν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΛΑΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΦΩΚ. ΖΑΪΜΗΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Δ. ΔΙ. ΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 631.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ψήφισμα ΜΓ' τῆς 1 Μαρτίου 1948 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐκδόσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκεια τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν Π' τῆς 31 Μαρτίου 1948 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦνται, ἀφ' ἧς ἰσχύσε, τὸ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινῶν Νόμων», δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 271 τῆς 9 Δεκεμβρίου 1947 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὸ ὡς ἄνω Νομοθετικὸν Διάταγμα τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινῶν Νόμων.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ φόρος τῶν κατωτέρω ὁριζομένων εἰδικῶν περιπτώσεων φορολογίας ἐπιτηδεύματος τοῦ Ν. Δ. 53)1946 αὐξάνεται ὡς ἀκολούθως:

α) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 παρ. 1 φόρος τῶν προμηθευτῶν ἐν γένει ἐργολάβων ἐκτελέσεως δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἔργων ὡς καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ λιμενικῶν προσόδων ἀπὸ 1 ο)ο εἰς 2 ο)ο.

β) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 παρ. 2 φόρος τῶν ἀντιπροσώπων πρακτῶρων κλπ. ὁλλοδαπῶν οἰκῶν ἀπὸ 10 ο)ο εἰς 20 ο)ο.

γ) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 φόρος τῶν ἀρχιτεκτόνων ἢ μηχανικῶν ἀπὸ 8 ο)ο εἰς 15 ο)ο.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1948.

"Αρθρον 2.

1. 'Επί των από 1ης 'Ιανουαρίου 1948 και έφεξης κερδών των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων των υποκειμένων εις την κατά το Ν. Δ. 181)1946 ειδικήν φορολογίαν επιβάλλεται ο κατά τας ισχύουσας εκάστοτε διατάξεις φόρος της Δ' ή Γ' κατηγορίας των καθαρών προσόδων, καταργουμένης της υπό του ως άνω Ν. Δ. ως προς τας φορολογίας ταύτας, προδλεπομένης απαλλαγής.

2. 'Εκ του φόρου Δ' ή Γ' κατηγορίας των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων εκπίπτει μέχρι συμφητισμού ο κατά το άρθρον 18 του Ν. Δ. 181)1946 φόρος ο αναλογών επί των ακαθαρσίων εισόδων της διαχειριστικής περιόδου, ής τὰ κέρδη υπήχθησαν εις τας φορολογίας.

3. 'Επί των υποχρεών της παρ. 1 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται αι ισχύουσας διατάξεις περί υποβολής προσωρινών δηλώσεων φόρου Δ' κατηγορίας ανά τρίμηνον.

4. Δι' αποφάσεως του 'Υπουργού των Οικονομικών δύναται να επεκτείνεται και επί έτερων φορολογιών ή εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 20 του υπ' αριθ. 419)1947 Ν. Δ)ματος περί απαλλαγής εκ των συνεπειών εκπροθέσμου καταβολής των εκ φόρων οφειλετών του Δημοσίου, των υπηρτούντων εις τας τάξεις του Στρατού.

"Αρθρον 3.

1. Διά Διαταγμάτων εκδιδόμενων κατά τας διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 13 του Α. Ν. 332)1936 ορίζονται δια την εφαρμογήν της φορολογίας Δ' κατηγορίας ειδικώς οι συντελεσται αποσβέσεων επί των κτιρίων, επίπλων, σκευών και εν γένει του εξοπλισμού των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, άγωνύμων εταιρειών ή μη.

2. Διά των Διαταγμάτων τούτων δύναται να ορίζονται τρέχοντες συντελεσται προς συντόμεισιν του χρόνου αποσβέσεως δι' εκάστην των εξής περιπτώσεων :

α) 'Επί των διατεθεισών υπό των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων από της απελευθερώσεως και έφεξης δαπανών προς ανοικοδομησιν καταστραφέντων ξενοδοχειακών κτιρίων ή τμημάτων αυτών και εν γένει των δαπανών ανασυγκροτήσεως τούτων, και

β) 'Επί της αξίας κτήσεως ανεγειρομένων νέων ξενοδοχείων και του εν γένει εξοπλισμού αυτών εφ' όσον δια την ύρυσιν των παρεσχέθη άδεια της Γενικής Γραμματείας Τουρισμού. Οι τρέχοντες αυτοι συντελεσται εφαρμόζονται επί εκείνων των δαπανών ανοικοδομήσεως και ανασυγκροτήσεως δια την ενέργειαν των οποίων ήθελε παρασχεθί σχετική έγκρισις δι' αποφάσεως της Γενικής Γραμματείας Τουρισμού. Τιοαύτη έγκρισις εκ των ύστερων χορηγουμένη θέλει απαιτηθί και προκειμένου περί δαπανών γενομένων μέχρι της έναρξεως της ισχύος του παρόντος Ν. Δ)ματος.

3. 'Η ως άνω απόφασις εκδίδεται μετά σύμφωνον γνώμην ειδικής Επιτροπής, ής ή σύνθεσις, ή ενώπιον αυτής ακολουθητέα διαδικασία, ή άμοιβή των μελών και του γραμματέως αυτής ως και πδσα απαιτουμένη λεπτομέρεια άφορδσα την λειτουργίαν αυτής ορισθίσονται δια Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει του Προέδρου της Κυβερνήσεως και του 'Υπουργού των Οικονομικών.

4. Διά τον καθορισμόν των κατά την προηγουμένη παράγραφον αποσβέσεων ή σύνθεσις της κατά την παρ. 3 του άρθρου 13 του Α. Ν. 332)1936 Γνωμοδοτικής Επιτροπής τροποποιείται ως ακολούθως : α) τὰ κατά τας περιπτώσεις στ' και ή μέλη αντικαθίστανται δια δύο υπαλλήλων της Γενικής Γραμματείας Τουρισμού, υπ' αυτής όρεζομένων και β) τὸ κατά την περίπτωσιν θ' μέλος αντικαθίσταται δι' αντιπροσώπου του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου της Ελλάδος, υπ' αυτού όρεζομένου.

5. Εις ός περιφέρειας της Χώρας, δι' αποφάσεως του 'Υπουργικού Συμβουλίου, συμφώνως προς την παράγραφον

7 του άρθρου 5 του υπ' αριθ. 419)1947 Νομ. Διατάγματος, μειούται ο φόρος επιτηδεύματος και δι' ο ποσοστόν μειούται ούτος, δύναται δι' αποφάσεως του 'Υπουργού των Οικονομικών, μετά πρότασιν της Γενικής Γραμματείας Τουρισμού, να μειωθί και ή δια του Ν. Δ)τος 181)1946 επιδληθείσα ειδική φορολογία των ξενοδοχείων.

"Αρθρον 4.

1. Δι' αποφάσεως του 'Υπουργικού Συμβουλίου δημοσιευόμενων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύναται ν' αύξομειώται τὸ κατά την παράγρ. 2 του άρθρου 25 του Ν. Δ. 53)1946 «περί φορολογίας επιτηδεύματος» πολλαπλάσιον δια τον καθορισμόν της τεκμαρτής καθαράς προσόδου των μη υποκειμένων εις κατάταξιν επιτηδευματιών.

2. 'Η ισχύς της από 27 Νοεμβρίου 1947 πράξεως του 'Υπουργικού Συμβουλίου της καθορίζουσης τον ειδικόν φόρον επιτηδεύματος των επιχειρήσεων εμπορίας καπνού εις φύλλα εις δρχ. 200 κατά χιλιόγραμμον πωλουμένου εις τὸ εσωτερικόν, καπνού εις φύλλα και δρχ. 300 κατά χιλιόγραμμον εξαγωγμένου καπνού, άρχεται από 1ης 'Απριλίου 1948. 'Ο τυχόν μέχρι τότε καταβληθείς επί πλεόν φόρος παρὰ των ως άνω επιχειρήσεων δεν επιστρέφεται, αλλά συμψηφίζεται εις μελλούσας πωλήσεις ή εξαγωγάς καπνού παρὰ των αυτών επιχειρήσεων.

"Αρθρον 5.

1. 'Από του Οικονομικού έτους 1948—49 τὰ εν 'Ελλάδι προκύπτοντα εισοδήματα 'Ελλήνων υπηκόων κατοικούντων εν τή αλλοδαπή υπόκεινται εις τον κατά τας ισχύουσας διατάξεις συνθετικόν φόρον επί της συνολικής καθαράς προσόδου και αν έτι ο υπόχρεος δεν διέμεινεν εν 'Ελλάδι υπέρ τους 63 μήνας.

2. Διά Β. Διατάγμάτων εκδιδόμενων προτάσει του Προέδρου της Κυβερνήσεως και των 'Υπουργών επί των 'Εσωτερικών και Οικονομικών δύναται να όρίζεται ότι ο κατά τας ισχύουσας διατάξεις συνθετικὸς φόρος επί της συνολικής καθαράς προσόδου επιβάλλεται και εις βάρος 'Ελλήνων υπηκόων μη κατοικούντων ούδὲ διαμεινόντων εν 'Ελλάδι δια τὰ εν τή αλλοδαπή προκύπτοντα εισοδήματα, εφ' όσον μετά των χωρών, εν αίς προκύπτουσι τὰ εισοδήματα ταύτα, ήθελον συναφθί συμβάσεις περί αμοιβαίας παροχής φορολογικῶν στοιχείων.

Διά των αυτών Β. Διαταγμάτων δύναται να εξαίρωνται εν όλω ή εν μέρει τὰ εισοδήματα των υποχρεών της παρούσης παραγράφου τὰ προκύπτοντα εν τή αλλοδαπή α) εξ άμοιβών εκ μισθωτών υπηρεσιών, β) εξ άμοιβών εξ ελευθερίων επαγγελματιών και γ) εκ της άμοιβής του αυτοπροσώπως εργάζομένου επιχειρηματίου, καθοριζομένης κατά κρίσιν άγαθού άνδρός και μη δυναμένης να υπερβή τὸ εν πέμπτῳ του καθαρού κέρδους εκ της εν τή αλλοδαπή επιχειρήσεως του. Δύναται ώσαύτως να όρίζεται δια των αυτών Β. Διαταγμάτων ίδιον άφορολόγητον όριον και ίδια φορολογική κλίμαξ συνθετικού φόρου προκειμένου περί των κατά την παρούσαν παράγραφον εισοδημάτων.

3. 'Εκ του κατά τας προηγουμένης παραγράφους 1 και 2 φόρου εκπίπτει μέχρι συμφητισμού πδς τυχόν αποδεδειγμένως εν τή αλλοδαπή καταβληθείς επί των εισοδημάτων τούτων φόρος, τέλος ή δικαίωμα.

"Αρθρον 6.

1. 'Η κατά τὸ άρθρον 18 του νόμου 1960)1939, ως τούτε αντικατεστάθη δια του άρθρου 1 του Α. Νόμου 2254)1940 εισφορά επιβάλλεται έφεξης δια κοινών αποφάσεων των 'Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και 'Εθν. Οικονομίας.

2. Δι' όμοίων αποφάσεων ρυθμίζεται και ο τρόπος διαθέσεως του προϊόντος της εισφοράς ως και πδν ζήτημα άνακύπτει κατά την εφαρμογήν των περί εισφοράς διατάξεων.

*Άρθρον 7.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ κατὰ τὸ Ν. Δ. 53)1946 φόρου, ἐπιτηδεύματος παρατείνεται καὶ διὰ τὸ τρίμηνον Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου 1948.

2. Προκειμένου περὶ τῶν εἰς κατάταξιν ὑποκειμένων ἢ βεβαιώσεως τοῦ φόρου διὰ τὸ ὡς ἄνω τρίμηνον γίνεται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφέρου βάσει τῶν ὀριστικῶν στοιχείων ἐπιτηδεύματος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1947—48, βεβαιουμένου ὡς φόρου εἰς βάρος ἐκάστου ὑποχρέου ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ μηνιαίου φόρου ἐπιτηδεύματος.

3. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν. Δ. 53)1946 ἐπιτηδεύματα ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1948 διὰ νέας ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἰσχυρῆς δι' ὅλην τὴν ὁλοκλήρον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1948—1949.

*Άρθρον 8.

Εἰς περίπτωσιν παρατάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. 456)1947 «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ φόρου εἰς βάρος τῶν εἰσαγωγῶν διὰ τὰ εἰσαχθέντα εἶδη ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι 31 Μαρτίου 1947» προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως τοῦ φόρου, σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς δηλώσεως καταβάλλονται τόσαι ἐκ τῶν ὀκτὼ δόσεων πληρωμῆς τοῦ φόρου ὅσοι μῆνες διέρρευσαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας μέχρι τοῦ χρόνου δι' ὃν ἐχορηγήθη παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης.

*Άρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Διατάγματος 419)1947 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινῶν Νόμων», ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ εἰσαγωγῆς ἐκ Τουρκίας ἰχθύων ἐν ἄλλῃ διατετηρημένων παντὸς εἴδους, κρεάτων καπνιστῶν ἢ παστῶν καὶ ζώντων σφαγίων ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν.

*Άρθρον 10.

Ἐπιστρέφεται εἰς τὴν «Φανέλλαν τοῦ Στρατιώτου», τὴν «Ἑλληνικὴν Μέριμναν» καὶ τὴν «Ἐπιτροπὴν προνοίας Βορείων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος» ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν καὶ ἡ ἔκτακτος πολεμικὴ εἰσφορά τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 7 Δεκεμβρίου 1947 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου πολεμικῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν ἀγοραζομένων ὑπ' αὐτῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1948 καὶ ἐφεξῆς ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι Βιομηχανικῶν ἢ Βιοτεχνικῶν προοριζομένων δὲ διὰ τοὺς σκοποὺς, ὅς τὰ ὡς ἄνω ἰδρύματα ἐπιδιδώκουσιν.

*Άρθρον 11.

1. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 365)1947 «περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἔρευναν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)1945 «περὶ φορολογίας πλουτησάντων» προβλεπόμενη ἐξάμηνος προθεσμία, παρατείνεται ἐπὶ ἑξ εἰσέτι μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

2. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 357)1947 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαρτίου 1948 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου περὶ φορολογίας πλουτησάντων», προεβλεπόμενη ἀσκήσις αἰτήσεως ἀναψηλαφήσεως κατὰ ὀριστικῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)1945, δημοσιευθεῖσιν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος ὡς ἄνω Νόμου 357)1947, δύναται νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1948.

Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παραγράφον ἀναψηλαφήσις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ ὑφ' ἐκαστοῦ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατανεμημένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς ὅλης ἐκτελεστικῆς ἢ ὁδηγίας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν δύο Ἀντιπροέδρων

3. Εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς δύο Ἀντιπροέδρους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 357)1947 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1946 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου περὶ φορολογίας πλουτησάντων», προεβλεπόμενην πρόσθετον ὑπηρεσίαν, καταβάλλεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς προσθέτου ταύτης ὑπηρεσίας ἢ εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη καὶ τὸν Γραμματεῖα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 365)1947 Ἐπιτροπῆς καταβαλλομένη ἀποζημίωσις.

*Άρθρον 12.

Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 357)1947 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1946 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου περὶ φορολογίας πλουτησάντων» κοινοποιήσις τῆς αἰτήσεως ἀναψηλαφήσεως εἰς τὸν φορολογούμενον ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Κώδικος Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων.

*Άρθρον 13.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθῶσιν εἰδικότερον : α) τὰ τῆς βεβαιώσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ β) ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νομοῦ Διατάγματος.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης ἀναγκαίας δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοῦ. Δ)τος καταλογιζομένης εἰς τὰ ἐξοδα βεβαιώσεως ἀμέσων φόρων.

Φόρος κύκλου ἐργασιῶν.

*Άρθρον 14.

1. Ἡ περίπτωσις α' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Νόμου 660)37 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«α) Ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων πάσης βιομηχανικῆς ἢ βιοτεχνικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσκήσουμένης ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἰδίων αὐτῆς προϊόντων».

2. Ὅπου ἐν τῷ Α. Νόμῳ 660)1937 ἀναφέρεται περὶ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, νοεῖται περιλαμβανομένη καὶ ἡ βιοτεχνικὴ τοιαύτη.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1948 καὶ ἐφεξῆς ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

*Άρθρον 15.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Νόμου 660)1937 προστίθεται περίπτωσις γ' ἔχουσα οὕτω :

«ἢ γ) ὑπεβλήθη ἀποδεδειγμένως εἰς τὸν φόρον κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς».

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ πρώτης Ἀπριλίου 1948 καὶ ἐφεξῆς εἰσαχθέντων πρώτων ὑλῶν.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Α. Νόμου 660)1937 προστίθενται παραγραφοὶ 10 καὶ 11 τῆς μέχρι τοῦδε παραγράφου 10 ἀριθμομένης ὡς 9.

«10. Πᾶσα βιομηχανικὴ ἢ βιοτεχνικὴ ἐπιχείρησις τῆς ὁποίας τὰ ἐτήσια ἀκαθάριστα ἐσοδα, κατὰ προερχόμενα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἰδίων αὐτῆς προϊόντων, δὲν ἀπερβαίνουν, πρὸ πάσης ἐκπτώσεως, τὸ ποσὸν τῶν τετρακοσίων ὀγδοήκοντα (480) ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ἐπὶ βιομηχανικῶν ἢ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων τὰ ἐτήσια ἀκαθάριστα ἐσοδα ἀπερβαίνουν πρὸ πάσης ἐκπτώσεως τὸ ποσὸν τῶν τετρακοσίων ὀγδοήκοντα (480) ἑκατομμυρίων

μυρίων δραχμῶν, ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ ἐν ἑκτον (1/6) τῆς ὑπὲρ τὰ τετρακῆσια ὕψους (480) ἑκατομύρια διαφοράς τῶν ἀκαθάρσιων αὐτῶν ἐσόδων, πρὸ πάσης ἐκπτώσεως.

«1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐξαίρωνται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν βιοτεχνικαὶ ἐπιχειρήσεις αἰτινες παράγουν κατὰ κύριον λόγον προϊόντα μὴ παραγόμενα ὑπὸ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων μετὰ σύμφωνον γνώμην ἐπιτροπῆς αποτελούμενης:

α) Ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς Προέδρου.

β) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς φορολογίας προσόδων ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

γ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Βιομηχανίας ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

δ) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχανῶν καὶ

ε) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

Ἐισηγητὴς ἀνευ ψήφου τυγχάνει ὁ ἀρμόδιος διὰ τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν χρεὴ δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ ὀρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, τὰ δὲ ἰδιωτικὰ μέλη καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν ὀρίζουσι αἱ οἰκείαι ὁργανώσεις.

3. Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως ἡ' τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 660/1937 ὡς προσετέθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 8 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 419/1947 καταργεῖται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1948.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἀρθρον 6 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 660/1937, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν. Δ. 419/1947 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς, τῆς ἀντικαταστάσεως ἰσχυροῦς ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1948.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπὶ κατεργασίας πρώτων ὕλων διὰ λογαριασμὸν τρίτου ὁ παρέχων τὴν πρώτην ὕλην τρίτος, ἐφ' ὅσον τυγχάνει βιομήχανος ἢ βιοτέχνης, υποκείμενος εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν, συνυπολογίζει εἰς τὰ λοιπὰ ἔσοδα τοῦ ἐκ πωλήσεως ἰδίων προϊόντων καὶ τὰ ἀκαθάρστα ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τῆς κατεργασίας τῶν πρώτων ὕλων του.

2. Ὁ παρέχων τὴν πρώτην ὕλην τρίτος, ἐφ' ὅσον δὲν τυγχάνει βιομήχανος ἢ βιοτέχνης, υποκείμενος εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν, ὑπὸκειται εἰς τὸν φόρον τοῦτον διὰ τὰ ἀκαθάρστα ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τῆς κατεργασίας τῶν πρώτων ὕλων του, ἀδιαφόρως τῆς κατὰ σύστημα ἢ μὴ ἐνεργείας τοιούτων πράξεων καὶ ζῆναι ἐκπτώσεως τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 10 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύοντος ἐκαστὸς ἀπαλλασσομένου ποσού.

3. Ἐπὶ κατεργασίας πρώτων ὕλων διὰ λογαριασμὸν τρίτου, ὁ διαθέτων τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ ἐνεργῶν τὴν κατεργασίαν αὐτῶν υποχρεοῦται νὰ υποβάλῃ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἐκαστοῦ μηνὸς εἰς τὸν Οἶκ. Ἔθρονον τῆς περιφέρειας τοῦ κατὰστατοῦ ἐμφαίνουσαν τὸ νόμισμαπρόνυμον καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ παρασχόντος τὴν πρώτην ὕλην τρίτου, ὡς καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα τῆς κατεργασθείσης πρώτης ὕλης καὶ τοῦ παραβιδομένου προϊόντος.

Φόρος ἀσφαλιστρῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἐπὶ τῶν ἀπὸ πρώτης Ἀπριλίου 1948 καὶ ἐφεξῆς ἀσφαλιστρῶν κλάδου πυρὸς καταργεῖνται τὰ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Νομ. Διατάγματος 60/1946 ἐπιβληθέντα ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστρῶν τούτων ποσοστὰ α) ἡμίσεως τοῖς ἑκατὸν (0,50 ο) ο) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἀσφαλιστῶν καὶ προσωπικοῦ ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ β) ἡμίσεως τοῖς ἑκατὸν (0,50 ο) ο) ὑπὲρ τοῦ Μετόχικου Ταμείου Στρατοῦ.

Φόρος ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. Δ. 456/1947 προστίθεται καὶ ε' περιπτώσις ὡς ἐξῆς:

«ε) μέχρις 75 ο) ο) ἐὰν ἡ εἰσαγωγή ἐγένετο ὑπὸ Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐγκατεστημένων πρὸ τοῦ ἔτους 1939 καὶ μέχρι σήμερον μονίμως ἐν Αἰγύπτῳ, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ταύτης ἐσκοπεῖτο, κατὰ δεδικαστὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου, καὶ ἐπραγματοποιήθη μεταφορὰ κεφαλαίων των εἰς τὴν Ἑλλάδα, δι' ὃν ἀποδεδειγμένως ἐπεξέτειναν ὑφισταμένως ἐπιχειρήσεις ἢ ἱδρυσαν νέας τοιαύτας ἢ ἡγήρασαν ἀκίνητα καὶ ἐφ' ὅσον αὗται ἐγένοντο εἴτε ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι, εἴτε διὰ πληρεξουσίου των, τῆς πληρεξουσίου τῆς ὁμοῦς ἀποδεδειγμένης δι' ἐπισήμου ἐγγράφου ἐκδοθέντος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1946».

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ὄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλην τῶν διατάξεων ἐκείνων δι' ἃς ἄλλως ὥριται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΛΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΔΗΜ. ΛΙΓΚΑΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 636.

Περὶ κινήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 890/1941 Νομοθ. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὁργανισμοῦ διατάξεων τῶν Διευθύνσεων Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὅτι ὄψει τὸ ψήφισμα ΜΠ' τῆς 1 Μαρτίου 1948 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐκδόσιν Ὑψηλοῦ καὶ Νομοθετικῶν Διατάγματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν ΚΒ' τῆς 14 Ἀπριλίου 1948 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαι καὶ διατάξαι:

*Αρθρον πρώτον.

Κυροῦνται ὅτ' ἡς ἰσχύος τὸ ὑπ' ἀριθ. 890 ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1941 Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὁργανισμοῦ διατάξεων τῶν Διευθύνσεων Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 456 ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1941 τεύχος Α' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω:

Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 890.

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὁργανισμοῦ διατάξεων τῶν Διευθύνσεων Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Διάταγμα τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 περὶ ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

*Αρθρον μόνον.

Πρὸς πληρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἡλεκτρολογικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας αἱ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 19 Ἰαννουαρίου 1928 Διατάγματος περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὁργανισμοῦ διατάξεων τῆς Διοικήσεως Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας», δοκίμονται ὁργανικαὶ θέσεις τῶν Ἐπιθεωρητῶν—Ἡλεκτρολόγων, αὐξάνονται ἀπὸ μίας εἰς τρεῖς, καταργουμένων δύο ἰσαριθμῶν ὁργανικῶν θέσεων, ἀρχιμηχανικῶν ἡλεκτρολόγων α' τάξεως.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

*Αρθρον δεύτερον.

Ἡ ἀληθὲς ἐννοία τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 31/44 Νόμου περὶ συστάσεως Ὑπουργίου Μεταφορῶν καὶ διαρρέσεως τῶν ὑπορεσιῶν αὐτοῦ» εἶναι ὅτι ἡ διὰ τῆς διατάξεως ταύτης θεσπισθεῖσα ὁργανικὴ θέσις τοῦ Τεχνικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν πληροῦνται διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ ὁργανισμοῦ ἐκ τῶν ὑπορεσιῶν τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, οὗ ἡ κενουμένη θέσις πληροῦνται διὰ προαγωγῆς Ἐπιθεωρητοῦ.

*Αρθρον τρίτον.

1. Συνιστῶνται παρὰ τῷ Ὑπουργίῳ Μεταφορῶν δύο θέσεις Τμηματορῶν β' ἢ α', δύο θέσεις Γραμματέων ἢ Ἐπιτηγῶν καὶ δύο Ἀπολογιστῶν ἢ Γραμματέων.

2. Κατὰ τὴν πρώτῃν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Μεταφορῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἡ μετατάξις εἰς τὰς ὡς ἄνω δημιουργουμένας θέσεις, ὑπαλλήλων ἐτέρων Ὑπουργείων καὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν μὲ τὴν αὐτὴν ἢ τὴν ἀμέσως ἀνώτερον πρὸς τὸν κατέχοντα ὑπὸ τοῦ μετατασσομένου βαθμὸν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Α. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ. ΔΟΝΤΟΣ, Α. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Δ. ΔΗΓΚΑΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ ὁργανώσεως Τάγματος Χωροφυλακῆς ἐν Λέσβῳ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 505/1947 περὶ ἐπιβολῆς οἰκονομικῶν βαρῶν διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀνταρσίας καὶ ἰδίᾳ τὸ ἀρθρον 4 αὐτοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' 32/1948 πράξει αὐτοῦ ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

*Αρθρον 1.

1. Διὰ τὴν παγίωσιν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, διώξιν καὶ καταστολὴν τῆς ἀνταρσίας ἐν τῇ Νήσῳ Λέσβῳ, συνιστᾶται Τάγμα Χωροφυλακῆς δυνάμεως μέχρις τριακοσίων ἀνδρῶν.

2. Ἐξου τοῦ Τάγματος δοῖται ἡ πόλις τῆς Μυτιλήνης καὶ περιφέρειαι ἡ Νήσος Λέσβος.

3. Τὸ Τάγμα τοῦτο ἐπάγεται διοικητικῶς καὶ τακτικῶς ὑπὸ τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Λέσβου, ἀπαγορευομένης τῆς διαθέσεώς του ἐκτὸς τῆς Νήσου.

4. Ἡ Ὀπλιτικὴ δύναμις τοῦ Τάγματος ἀπαρτίζεται ἐξ Ὀπλιτῶν ἀνευ θηλείας κατατασσομένων καὶ ἀπολυμένων μερίμνη τῆς Δ.Χ. Λέσβου, τὰ δὲ ἐξ Ἀξιωματικῶν στελέχη διατίθενται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς.

5. Ὁ ἐφοδιασμὸς, συντήρησις, στέγασις, δαπάναι κινήσεως, μισθοδοσία καὶ προεξόφλησις τῶν Ὀπλιτῶν τοῦ συγκροτηθεμένου Τάγματος, βρῶνται τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 4 Ἐπιτροπὴν, ἐνεργεῖται δὲ κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι δοκίμω. ὁ ἀπαιτούμενος Ὀπλισμὸς διατίθεται μερίμνη τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως.

*Αρθρον 2.

1. Διὰ τὴν συντήρησιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ παρόντος συγκροτηθευσμένης δυνάμεως τοῦ Τάγματος, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 4 Ἐπιτροπῆς αἱ κατωθὶ προσοδοὶ καὶ εἰσφοραί.

α) Τὰ ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Νήσου Λέσβου Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Δημοτικῶν Ταμείων, μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν τῶν δαπανῶν Διοικήσεως καὶ ἐκπληρώσεως ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, καθοριζομένων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

β) Δραχμαὶ 500—1000 ἀναλόγως τῆς κατηγόριας, ἐπὶ ἐκάστης ὁκτὲς διαμετακαμιζομένων ἡμέρων.

γ) Δραχμαὶ χίλια (1000) ἐπὶ ἐκάστης ὁκτὲς ἐξαγομένων τῆς Νήσου ἀλιπέστων.

δ) Ἐπὶ ἐκάστης ὁκτὲς ἐξαγομένου τῆς Νήσου τυροῦ δοχ. 3.000, βουτύρου δοχ. 4000 καὶ λίπους πάσης φύσεως 2.000.

ε) Δραχμαὶ 500 ἐπὶ ἐκάστης ὁκτὲς ἐξαγομένων τῆς Νήσου ὁπωρεμῶν καὶ ξηρῶν καρπῶν ἐν γένει.

στ) Δραχμαὶ 4000 ἐπὶ ἐκάστης ὁκτὲς παραγομένου ἐν τῇ Νήσῳ ἢ εἰσαγομένου ἐν ταύτῃ οὕζου καὶ κονιάκ.

ζ) Δραχμαὶ 1500 κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν κατεχομένων μικρῶν ζώων, δραχμαὶ 5.000 τῶν μεγάλων καὶ δραχ. 20.000 ἐπὶ ἀγελᾶδων Μισισιπιτῆ.

η) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 4 Ἐπιτροπῆς νὰ ἐπιβληθῇ φορολογία ἀσχετῶς τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιβληθείσης, εἰς παραγωγὰς ἄνω τῶν 20 μολιών, 2 ο) οὐ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ποσότητος.

θ) Τὸ προῖον τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 3 ἐράνων.

2. Ο τρόπος και αἱ λεπτομέρειαι βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν εἰς τὰ ἐδάφια β—γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου, προβλεπομένων εἰσφορῶν καὶ φορολογιῶν, ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

3) Τὰ ποσὰ τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Δημοσίων ἔργων ἣ προτάσει τοῦ Νομάρχου Λέσθου.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν συντήρησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Ὀπλιτικῆς δυνάμεως τοῦ Τάγματος συνεισφέρουν τὰ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 Ἐπιτροπῆς καθορισθησόμενα ποσὰ α) Αἱ μεγάλαι ἢ ἀξιόλογοι ἐπιχειρήσεις, λειτουργοῦσαι ἐν τῇ Νήσῳ Λέσθου ὑπουδῆστοτε καὶ ἂν ἔχωσι τὴν ἑδραν των, β) Δήμοι καὶ Κοινότητες τῆς Νήσου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἐπομένου, ἁρθρου.

Ἄρθρον 4.

Συνιστάται ἐν Μυτιλήνῃ Νομαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ Νομάρχου Λέσθου ὡς Προέδρου, τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν τοῦ Διοικητοῦ Χωρ) κῆς Λέσθου, τῶν Δ)ντῶν Ὑποκαταστημάτων Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἑθνικῆς καὶ Ἀγροτικῆς, τοῦ Προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, δύο Δημάρχων καὶ δύο Προέδρων Κοινοτήτων τῆς Νήσου, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἐνὸς βιαιηγῶν καὶ ἐνὸς ἐμπόρου τῆς Πόλεως Μυτιλήνης ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συνερχομένη ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἀποφασίζει.

α) Περὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ ὅπερ δέον νὰ συνεισφέρουν τὰ νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα τὰ ἀσχοῦντα ἐν τῇ Νήσῳ ἀξιολόγους ἐμπορικὰς Τραπεζικὰς ἢ Βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ τοῦ καταβλητέου παρ' ἐκάστου ἐξ αὐτῶν κατὰ μῆνα ποσοῦ.

β) Τὸ παρ' ἐκάστου Δήμου ἢ Κοινότητος καταβλητέον ποσὸν πέραν τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων. Τὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικά Συμβούλια ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ καθεστῆτος ὑπὸ τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ καταβλητέου ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινοτήτος ποσοῦ, κατανέμουν αὐτὸ μεταξὺ τῶν εὐπόρων Δημοτῶν ἢ ἐτεροδημοτῶν μονίμως ἐν αὐταῖς κατοικοῦντων καταρτίζοντα ἑρανικὸν κατάλογον.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς τε Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων εἶναι ἀμέσως ἐκτελεσταί, τὰ δὲ ὑπ' αὐτῶν ὁριζόμενα ποσὰ εἰσπράττονται καὶ παρὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὸν Νόμον περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων καὶ κατατίθενται παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Μυτιλήνης διὰ λογαριασμὸν τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπαντὰ τὰ χρηματικὰ ποσὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων φορολογιῶν καὶ εἰσφορῶν κατατίθενται εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Μυτιλήνης, διὰ λογαριασμὸν τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἀνάληψις τῶν χρηματικῶν ποσῶν καὶ αἱ ἐν γένει βεβαιώσεις μετὰ τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν Ἀρχῶν, ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργούντος κατόπιν ἀποφάσεων αὐτῆς.

3. Ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν Ὀπλιτῶν τοῦ Τάγματος καὶ ὁ ἀνεφοδιασμὸς τούτων δι' εἰδῶν ἱματισμοῦ, ὑποδήσεως, κλινοσκελετῶν καὶ λοιπῶν ἐφοδίων, γίνεται μερὴν τῆς Ἐπιτροπῆς, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε μέσῳ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως ἐνεργούντος τὴν προμήθειαν δαπάναις τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ἡ μισθοδοσία καὶ τροφοδοσία τῶν Ὀπλιτῶν τοῦ Τάγματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς βάσει ὑπομαστικῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων τοῦ Τάγματος τεθεωρημένων ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ Χωρ)κῆς.

5. Αἱ δαπάναις στεγάζσεως καὶ μισθώσεως μεταφορικῶν μέσων διὰ τὰς ἐκάστοτε κινήσεις τοῦ Τάγματος, ἢ τημάτων αὐτοῦ καταβάλλονται ὑπὸ τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς δικαιούχους, καθ' ὃν τρόπον αὕτη ἤθελεν ὁρίσει.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ μηνιαία ἀντιμισθία τῶν κατατασσόμενων πρὸς συγκρότησιν τοῦ Τάγματος Ὀπλιτῶν ὁρίζεται ὡς ἀκολουθῶς :

α) Ἐνωμοτάρχαι	δραχμ. 480.000
β) Ὑπενωμοτάρχαι	» 450.000
γ) Χωροφύλακες	» 400.000

Ἐπὶ πλέον καταβάλλεται ἐπίδομα συσσιτίου δραχμ. 6.000 ἡμερησίως.

2. Εἰς τὰ ἀνωτέρω ποσὰ περιλαμβάνονται ἅπαντα τὰ ἐπιδόματα καὶ ἀποζημιώσεις.

3. Τὰ ἀνωτέρω ποσὰ δύνανται ν' αὐξομειωθῶσι διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως.

4. Οἱ ἀπολυόμενοι εἴτε λόγῳ λήξεως τῆς θητείας των, εἴτε λόγῳ ἀκαταλληλότητος, εἴτε λόγῳ διαλύσεως τοῦ Τάγματος, οὐδεμίαν ἀποζημιώσεως δικαιούνται, πλὴν τοῦ μισθοῦ καὶ συσσιτίου, ὁλοκλήρου τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποῦ ἀπελύθησαν.

5. Οἱ οὕτω κατατασσόμενοι ὑπόκεινται εἰς ἀπάσας τὰς διατάξεις, πειθαρχικὰς, ποινικὰς συνταξιοδοτικὰς κλπ. εἰς ἃς καὶ οἱ λοιποὶ ἀνευ θητείας Ὀπλιτῶν Χωρ)κῆς.

Ἄρθρον 7.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Τάγματος, τὰ ἀδιάθετα χρηματικὰ ποσὰ διατίθενται πρὸς ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων ἐν τῇ Νήσῳ Λέσθῳ δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, αἱ δὲ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς του ρυθμίζονται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Χ. ΛΑΛΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑ. ΠΑΛΗΜΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΚΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Φ. ΖΑΓΜΗΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

(6)

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἑσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἐλευθερουπόλεως.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας, μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2)9.1.

1948 σύμφωνα αποφασιν του κατά τὰ άρθρον 16 του Νόμου 1143) 1944 Συμβουλίου, προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών Υπουργού, απεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν, ὑπὸ τὰς κάτωθι τροποποιήσεις, τὴν ὑπ' ἀριθ. 8) 1947 ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἐλευθερουπόλεως, δι' ἧς ἐψηφίσθη ὁ Ὄργανισμός τῆς Ἑσωτερικῆς Υπηρεσίας τοῦ Δήμου τούτου.

1. Ἡ ὁργανικὴ σύνθεσις καὶ τὸ μισθολόγιον τοῦ τακτικοῦ πρωτοκικοῦ τοῦ Δήμου Ἐλευθερουπόλεως ὁρίζονται ὡς ἐξῆς:

ἐπὶ μισθῷ δραχ.

Δύο γραμματεῖς β' τάξεως	2.760
ἡ γραμματέως α' τάξεως	3.240
ἡ εισηγητὴς	3.800
δύο γραφεῖς β' τάξεως	1.500
ἡ γραφεῖς α' τάξεως	1.900
ἡ ἀκόλουθοι	2.180
εἰς κλητὴρ β' τάξεως	1.200
ἡ κλητὴρ α' τάξεως	1.350
εἰς ἱατρὸς »	2.180
εἰς ἐπιστάτης ὑδραγωγείου	1.800
εἰς ὁδηγὸς αὐτοκινήτου	2.180

2. Ὁ διορισμός εἰς θέσεις πολλαπλῆς διαβαθμίσεως γίνεται πάντοτε εἰς τὸν κατώτερον βαθμὸν.

3. Τὸ ἄρθρον 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Ὄργανισμοῦ προβλεπομένων θέσεων ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι προσόντα:

α) Διὰ τὰς θέσεις γραμματέων β' τάξεως, πτυχίον Νομικῆς Σχολῆς ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ ἄλλως ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἄλλου ἰσοτάμου ἀνεγνωρισμένου σχολείου καὶ ἐννεαετῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς τριετὴς δημοτικὴ ἐπὶ βαθμῷ ἀκολουθίου ἢ, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ ὑπερνεαετῆς ὑπηρεσία εἰς τακτικὴν ἑμμισθον ὑπαλληλικὴν θέσιν παρὰ κοινότητι ἢ ἀπολυτήριον σχολαρχείου καὶ ὑπερδωδεκαετῆς ἑμμισθος κοινοτικῆς ὑπηρεσίας εἰς ὑπαλληλικὴν θέσιν.

β) Διὰ τὰς θέσεις γραφέων β' τάξεως, ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἄλλου ἰσοτάμου ἀνεγνωρισμένου σχολείου.

γ) Διὰ τὴν θέσιν ἱατροῦ, πτυχίον ἱατρικῆς σχολῆς καὶ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος (παθολόγου).

δ) Διὰ τὴν θέσιν ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, ἄδεια ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου.

ε) Διὰ τὰς ὑπηρετικὰς θέσεις, ἀνάγνωσις καὶ γραφὴ καὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν φύσιν τῆς ὑπηρεσίας ἀσκήσις καὶ πείρα, ἐγκύριος βεβαιουμένη.

4. Ἡ ἐν τέλει τῆς πρώτης παρ. τοῦ άρθρου 7 λέξις «διαγωνισμοῦ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «διερισμοῦ».

5. Ἐν τέλει τοῦ άρθρου 18 προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 1976) 1944».

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 19 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἐτήσια δαπάνη» προστίθενται αἱ λέξεις «εἰς ἣν περιλαμβάνεται καὶ ἡ διὰ μαιευτικὴν συνδρομὴν τῶν συζύγων αὐτῶν».

7. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς τέως Κοινότητος Ἐλευθερουπόλεως μετατάσσονται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένας θέσεις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 19 τοῦ Ν. 514) 1943, ἐπιτροπικ-

μένης τῆς κατατάξεως, ἐπὶ θέσεων πολλαπλῆς διαβαθμίσεως, εἰς ἀνώτερον βαθμὸν, ἀναλόγως τῶν προσόντων καὶ τῶν ἐτῶν πειρηματικῆς.

8. Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ άρθρου 5 καὶ ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ άρθρου 7 διαγράφονται.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Υπουργῶν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1948.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Υπουργῶν
Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ

(7)

Περὶ καθορισμοῦ συνδρομῶν τῶν μελῶν τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 2429 «περὶ Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων» καὶ τὸν Α. Ν. 981) 46 «περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὸ Υπουργεῖον Ἑθν. Οἰκονομίας τῆς ἀρμοδιότητος ἐπὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων» προτάσει τοῦ Ημετέρου ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Υπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ σύμφωνα γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Καθορίζομεν ὡς ἀκολουθῶς τὰ δικαιώματα τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐκ συνδρομῶν τῶν μελῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς οἰκον. χρήσεως 1947—48.

1. Διὰ τὰ Ἐπιμελητήρια Ἀθηνῶν εἰς τέσσαρα τοῖς ἐκατὸν 400) ἐπὶ τοῦ βεβαιουμένου φόρου Ἐπιτηδεύματος.

2. Διὰ τὰ Ἐπιμελητήρια Πειραιῶς Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν εἰς ἑξ τοῖς ἐκατὸν (600) ἐπὶ τοῦ βεβαιουμένου φόρου Ἐπιτηδεύματος καί,

3. Διὰ τὰ λοιπὰ Ἐπαγγελματικὰ καὶ Βιοτεχνικὰ Ἐπιμελητήρια εἰς ὀκτὼ τοῖς ἐκατὸν (800) ἐπὶ τοῦ βεβαιουμένου φόρου Ἐπιτηδεύματος.

Ἐλάχιστον ὅριον δικαιωμάτων ἐτησίως δι' ἑκάστον μέλος γενικῶς ὁρίζεται τὸ ποσὸν πῶν δραχμῶν ἑξ χιλιάδων (6.000).

Ἀνώτατον δὲ ὅριον δικαιωμάτων ἐτησίως ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τετρακοσίων χιλιάδων (400.000).

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Υπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1948.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Υπουργός
ΓΕΩΡΓ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ

(8)

Περὶ καθηκόντων καὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Υπουργείου Υγιεινῆς,

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἐδαφίον 3 τοῦ άρθρου μόνου τοῦ Νόμου 43 τῆς 23) 11) 1944 «περὶ συστάσεως θέσεως Γενικοῦ

Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, τὴν ὑπ' ἀριθ. 21) 1948 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς προϊσταται πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου, ἔχων τὴν ἐποπτείαν ἐπ' αὐτῶν, ἔχει γενικὴν ἀρμοδιότητα ἐπὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου καὶ δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ γνώσιν πάσης ἐνεργείας τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἐιδικότερον, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἐπεξεργάζεται τὰ ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου καταρτιζόμενα σχέδια Νόμων, Διατάγμάτων καὶ κανονισμῶν ὡς καὶ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας αἱ ἐξῆς ὑπηρεσίαι τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

- 1) Ἡ Διεύθυνσις Διοικήσεως καὶ Ἐπιθεωρήσεως.
- 2) » » Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν
- 3) » » Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 3.

1) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς προεδρεύει εἰς πᾶν Συμβούλιον ἢ Ἐπιτροπὴν τοῦ Ὑπουργείου πλὴν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ καὶ τοῦ Τεχνικοῦ. Ἐπίσης παρίσταται ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὰ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἢ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν πάσης φύσεως Ἰδρυμάτων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

2) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἀσκεῖ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἐπιτηρητοῦ, δικαιοῦμενος νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ποινὰς τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου μέχρι τοῦ τρίτου τοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρον 4.

1) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ὑπογράφει πάντα τὰ ἐκ τοῦ Ὑπουργείου ἐξερχόμενα ἔγγραφα ἀρμοδιότητος Διευθύνσεων Διοικήσεως καὶ Ἐπιθεωρήσεως, Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν, καὶ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, προσυπογράφει δὲ ἀπαραιτήτως καὶ ἅπαντα τὰ ἔγγραφα, ἐγκυκλίους, ἀποφάσεις, προκηρύξεις δημοπρασιῶν καὶ ἐν γένει ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔγγραφα τὰ χρήζοντα ὑπογραφῆς τοῦ Ὑπουργοῦ.

2) Ἐπίσης ὑπογράφει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα δι' ὧν ἀνακοινῶνται Βασιλικά Διατάγματα ἢ Ἀποφάσεις Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς περὶ διορισμοῦ, προαγωγῆς, προσαυξήσεως ἀποδοῶν, μεταθέσεως ἢ ἀπολύσεως ὑπαλλήλων ἢ ὑπαρχόντων, ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς ποινῆς καὶ πάσης ἐτέρας μεταβολῆς τοῦ προσωπικοῦ ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ἐγκρίνει τὴν χορήγησιν ἀντιγράφων Δημοσίων ἐγγράφων καὶ πάσης φύσεως πιστοποιητικῶν.

Ὑπογράφει τὰ περὶ χορηγήσεως κανονικῶν ἢ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ἔγγραφα εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα περὶ κλήσεως εἰς ἀπολογία ἀντῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὸν Γενικὸν Γραμματέα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὸν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς δι' ἄφαστος τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1948

ΠΑΥΛΟΣ

B.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργός
ΑΠΟΣΤ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

(9)

Περὶ διορθώσεως τοῦ ἀπὸ 14)2)48 Β. Διατάγματος «περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Στρατολογικῆς Νομοθεσίας κλπ. προβλεπομένων ἀντισηκωμάτων προστίμων κλπ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει : 1) Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 350)1947 «περὶ διατάξεων ἀπορροσῶν τὴν ἰσχύουσαν Στρατολογικὴν Νομοθεσίαν, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 137052)Φ, 38007)13.1.48 πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 42)1948 γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 1ου τοῦ ἀπὸ 14.2.1948 Βασ. Διατάγματος «περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Στρατολογικῆς Νομοθεσίας καὶ τῶν Νόμων περὶ ἀποζημίας εἰς τὸ Ἐξωτερικόν χορηγήσεως ἀναστολῶν ἐν ἐπιστρατεύσει καὶ Στελέχους Ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν προβλεπομένων ἀντισηκωμάτων, προστίμων κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :
«3. Τὸ ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς παραγράφου 86 τῆς Ι.Σ.Ν. διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν συμπραττόντων κατὰ τὴν λειτουργίαν Ἰσραηλιτῶν καὶ Μουσουλμάνων, αὐξήθην εἰς δραχμὰς 50.000 ὑπὸ τοῦ Ἀν. Νόμου 992)1946, αὐξάνεται εἰς δραχμὰς 750.000».

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 14.2.1948 Β.Δ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«4. Τὸ ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ὅλα παραγράφου τῆς Ι.Σ.Ν. διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν στρατευσμένων δι' οἰκογενειακοὺς λόγους, αὐξήθην εἰς δραχμὰς 20.000 ὑπὸ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 992)1946, αὐξάνεται εἰς δραχμὰς 50.000».

5. Ἡ παράγραφος 10 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 14.2.1948 Βασ. Δ)τος, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«10. Τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 172 τῆς Ι.Σ.Ν. διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῆς ὑποχρέσεως τῶν ἀνυποτάκτων κλάσεως 1924 καὶ παλαιότερων, αὐξάνονται ἀπὸ δραχμῶν 4.500 καὶ 7.500 εἰς δραχμὰς 500.000 καὶ 800.000».

4. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 14.2.48 Βασ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«3. Τὸ ἐπιβαλλόμενον δυνάμει τῆς παραγράφου 154 τῆς Ι.Σ.Ν. εἰς τοὺς ἀπάρτιζοντας τὴν πρωτοβάθμιον Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μὴ συμβόρευσιν τῶν πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Στρατο-

λογικῆς Νομοθεσίας, αὐξάνονται ἀπὸ δραχμὰς 500 ἕως 5.000 εἰς δραχμὰς 50.000 ἕως 500.000».

5. Ἡ παρὰγραφος 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ ὡς ἂνω ἀπὸ 14-2-48 Β. Δ)τος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«6. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι δυνάμει τῶν ἄρθρων 9 καὶ 13 τοῦ Ἐγκλ. Νόμου 882)37 εἰς προϋστημένους ὑπηρεσιῶν ἢ ὁργανισμῶν διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον ἀναφορὰν περὶ τῶν μεταβολῶν ὑπαλλήλων περιλαμβανομένων εἰς τὰς καταστάσεις ἀναστολῶν, αὐξάνονται ἀπὸ δραχμὰς 10.000 ἕως 300.000 εἰς δραχμὰς 1.000.000 ἕως 50.000.000».

6. Ἡ παρὰγραφος 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ ὡς ἂνω ἀπὸ 14-2-48 Β. Δ)τος, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«7. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂνω Ἐγκλ. Νόμου εἰς τοὺς προϋσταμένους ὑπηρεσιῶν ἢ ὁργανισμῶν, οἵτινες ἀναφέρουσιν ἀνακριβῶς εἰς τὰς ὑποβαλλομένας καταστάσεις ἀναστολῶν, αὐξάνονται ἀπὸ δραχμὰς 10.000 ἕως 100.000 εἰς δραχμὰς 1.000.000 ἕως 10.000.000 αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἀπὸ δραχμ. 300.000 τοῦλάχιστον εἰς δραχμὰς 30.000.000 τοῦλάχιστον

αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἐν ὑποτροπῇ καὶ ἀπὸ δραχμὰς 10.000 ἕως 800.000 εἰς δραχμὰς 1.000.000 ἕως 30.000.000 αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἐν ἐπιστρατεύσει».

7. Μετὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂνω ἀπὸ 14.2.1948 Βασιλικῷ Διατάγματι προστίθεται ἄρθρον λαμβάνον τὸν ἀριθμὸν 5 καὶ ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἐν τῇ παρὰγράφῳ 157 τῆς Γ. Σ. Ν. προβλεπόμενα ἀνακαταλογιστικὰ ποσὰ ἀντιστηκόντων καὶ προστίμων αὐξάνονται ὡς ἐν τῷ παρόντι Β. Διατάγματι ὀρίζεται.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ.

Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓ. ΣΤΡΑΤΟΣ